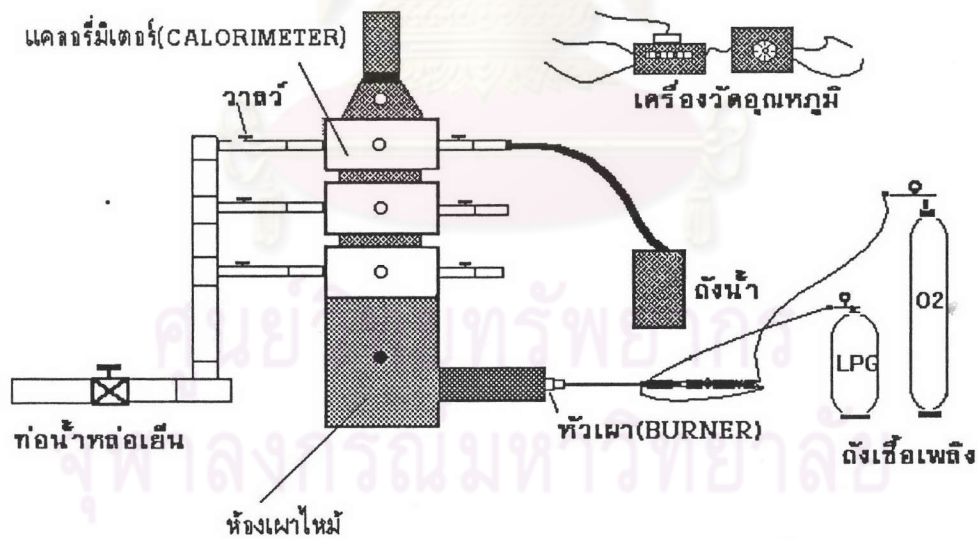

การเปรียบเทียบผลการทดลองกับผลจากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

สมรรถนะของเครื่องมือทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเพื่อศึกษาการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ไปยังตัวรับความร้อนคือผนังท่อไฟ ดังแสดงในรูปที่ (7.1) ซึ่งเครื่องมือทดลองดังกล่าวสามารถผลิตความร้อนได้สูงสุด ประมาณ 160,000 Btu/hr (47 KW), อุณหภูมิสูงสุด ของก๊าซร้อนจากการเผาไหม้ภายในระบบเตา ออกแบบไว้ไม่เกิน 2732 F (1500 C) ลักษณะของเครื่องมือทดลองดูรูปที่ 7.1

รูปที่ 7.1 แสดงเครื่องมือทดลอง

ผลของการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

1 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ศึกษากระบวนการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อนคือผนังท่อไฟที่สภาวะต่างๆประกอบด้วยสมการหลักๆ 2 สมการคือ สมการที่ (4.11) และ (4.13)

2 การทำงานของโปรแกรมคอมพิวเตอร์

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์จากสมการที่ (4.11) และ (4.13) จะใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการแก้ปัญหาโดยเขียนด้วยภาษาปาสคาลเวอร์ชัน 5.5 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้เขียนขึ้นนี้สามารถอำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้งานได้เป็นอย่างดี ตัวโปรแกรมนอกจากจะใช้งานกับระบบที่ทำการวิจัยครั้งนี้แล้ว ยังสามารถที่จะนำไปพัฒนาหรือดัดแปลงเข้ากับระบบอื่นที่ใกล้เคียงได้อีกด้วยโดยผู้ใช้โปรแกรมสามารถที่จะเข้าไปทำการแก้ไขหรือเปลี่ยนค่าพารามิเตอร์ต่างๆในตัวโปรแกรมน้อย (Sub program) ได้โดยตรง

สำหรับตัวโปรแกรมที่ได้เขียนขึ้นมานี้มีทั้งหมดประมาณ 3000 บรรทัดใช้เนื้อที่ดิสค์ทั้งหมด 374500 ไบต์ สามารถคอมไพล์ และรันบนโปรแกรมภาษาปาสคาลเวอร์ชัน 5.5 การประมวลผลการคำนวณของงานวิจัยครั้งนี้ กินเวลาประมาณ 25 วินาทีเท่านั้น ซึ่งรวดเร็วมากซึ่งถ้าเทียบกับการคำนวณด้วยมือแล้วจะกินเวลาหลายอาทิตย์เลยทีเดียว

3 ผลที่ได้จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ขีดความสามารถของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เขียนขึ้นมา นอกจากสามารถ

ประมวลผลออกมาเป็นเชิงตัวเลขแล้วยังสามารถประมวลผลเป็นรูปภาพพิกัดได้ด้วย และเพื่อความสะดวกในการใช้โปรแกรมจะมีเมนูถามตอบระหว่างผู้ใช้โปรแกรมกับ หน้าจอคอมพิวเตอร์

การประมวลผลและการวิเคราะห์ผลที่ได้จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีดังนี้

3.1 ผลของปริมาณออกซิเจนส่วนเกินต่ออัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไผ

จากความสัมพันธ์ที่สภาวะต่างๆที่แสดงในรูปภาพที่(7.1)ถึง(7.5) พบว่า อัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไผจะมีค่าลดลงเมื่อปริมาณออกซิเจนส่วนเกินเพิ่มขึ้นโดยจะมีค่าสูงสุดที่ปริมาณอากาศส่วนเกิน 0 % ซึ่งก็คือจุดที่เป็นอัตราส่วนของออกซิเจนต่อเชื้อเพลิงทางทฤษฎีนั่นเอง

เมื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจนส่วนเกินทำให้มวลของก๊าซร้อนในระบบมีมากขึ้น ผลทำให้อุณหภูมิของก๊าซร้อนลดลง และเทอมของการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนซึ่งเป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิของก๊าซร้อนยกกำลังสี่ก็จะมีค่าลดลงตาม เช่นเดียวกันมวลของก๊าซร้อนที่เพิ่มขึ้นทำให้ความร้อนบางส่วนสูญเสียออกไปทางปล่องไผเพิ่มขึ้น

สาเหตุที่สำคัญอีกประการที่ทำให้จุดดังกล่าวมีอัตราการดูดกลืนความร้อนสูงสุด เพราะเนื่องจากค่าการเปล่งรังสีจากก๊าซร้อนเป็นฟังก์ชันของความดันย่อย (Partial Pressure) ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และไอน้ำที่อยู่ในก๊าซร้อน (พิจารณาสมการที่ (4.5), (4.6), (ก.2) และ (ก.3)) เนื่องจากที่ปริมาณออกซิเจนส่วนเกินต่างๆ เช่นที่ 0 % เป็นจุดที่ทำให้ความดันย่อยมีค่าสูง ดังนั้นจึงเป็นผลทำให้ค่าการเปล่งรังสีที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อ่านจากไฟล์ดาต้าจึงมีค่าสูงขึ้นจึงเป็นผลทำให้เทอมของการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนซึ่งเกิดขึ้นเป็นหลักจึงมีค่าสูงกว่าที่ปริมาณออกซิเจนส่วนเกินที่ตำแหน่งอื่นๆ

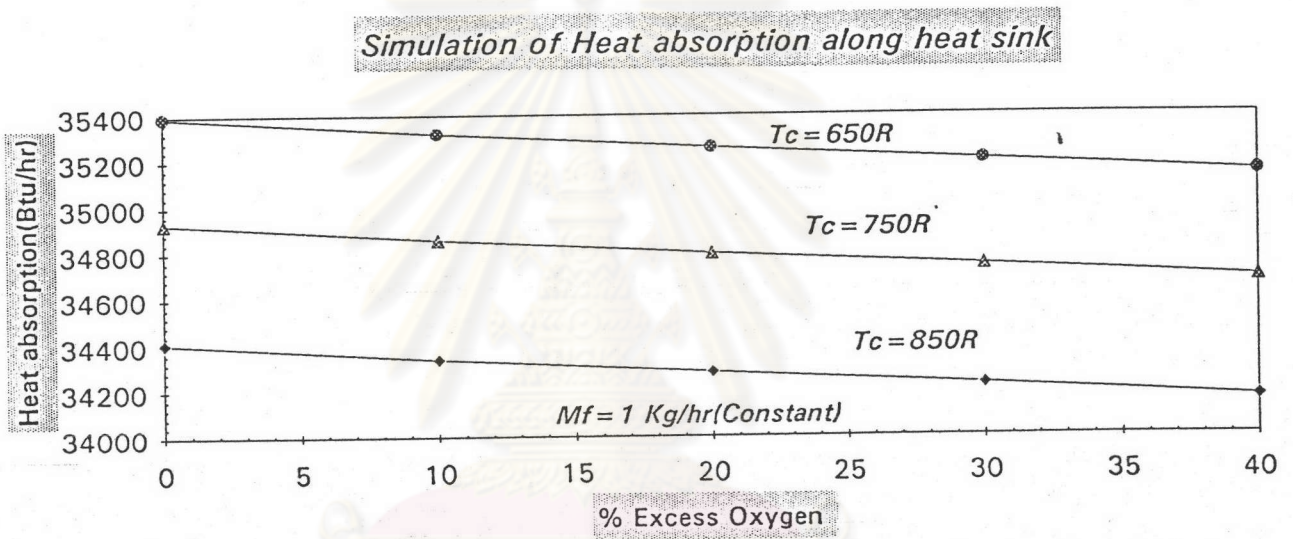
อย่างไรก็ตามผลของปริมาณออกซิเจนส่วนเกินจะมีอิทธิพลต่อการถ่ายเทความร้อนน้อยมากเมื่อเทียบกับผลของการแปรเปลี่ยนอัตราการป้อนเชื้อเพลิงซึ่งสังเกต

จากกราฟรูปที่ 7.9 ถึง 7.10 ลักษณะเส้นโค้งของกราฟเกือบจะเป็นเส้นตรงเมื่อ
แปรเปลี่ยนปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

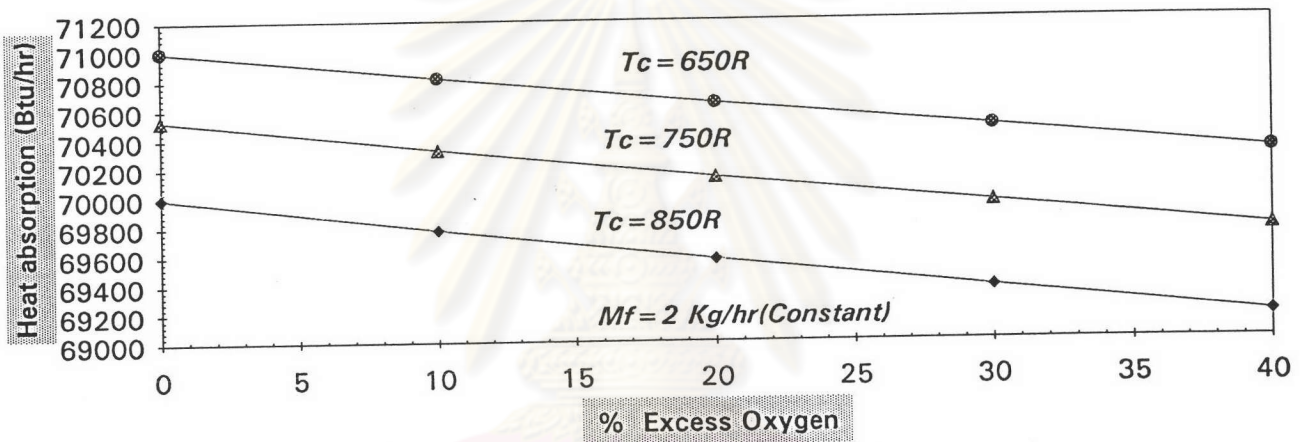
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไปกับปริมาณออกซิเจนส่วนเกินที่สภาวะต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

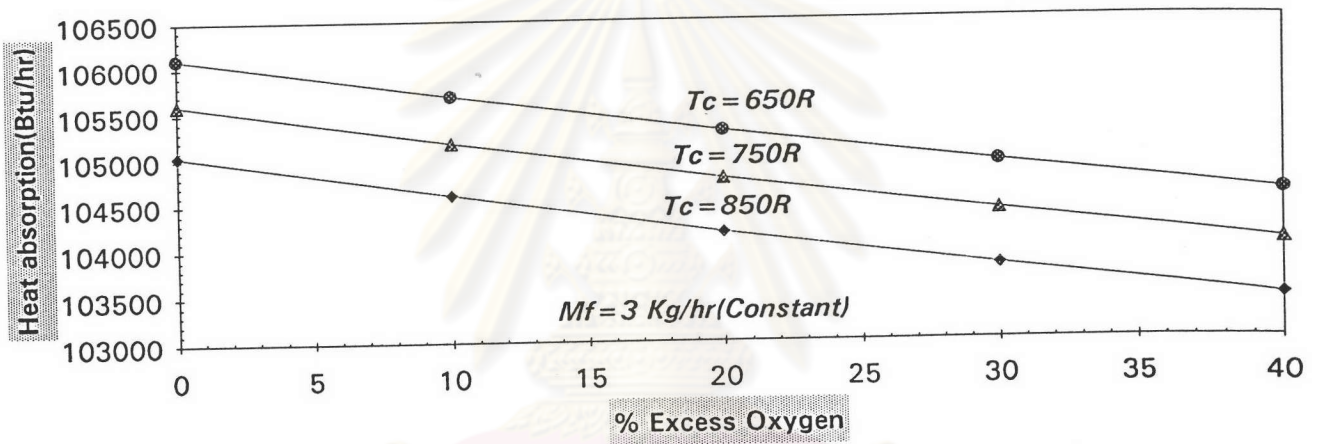

Simulation of Heat absorption along heat sink

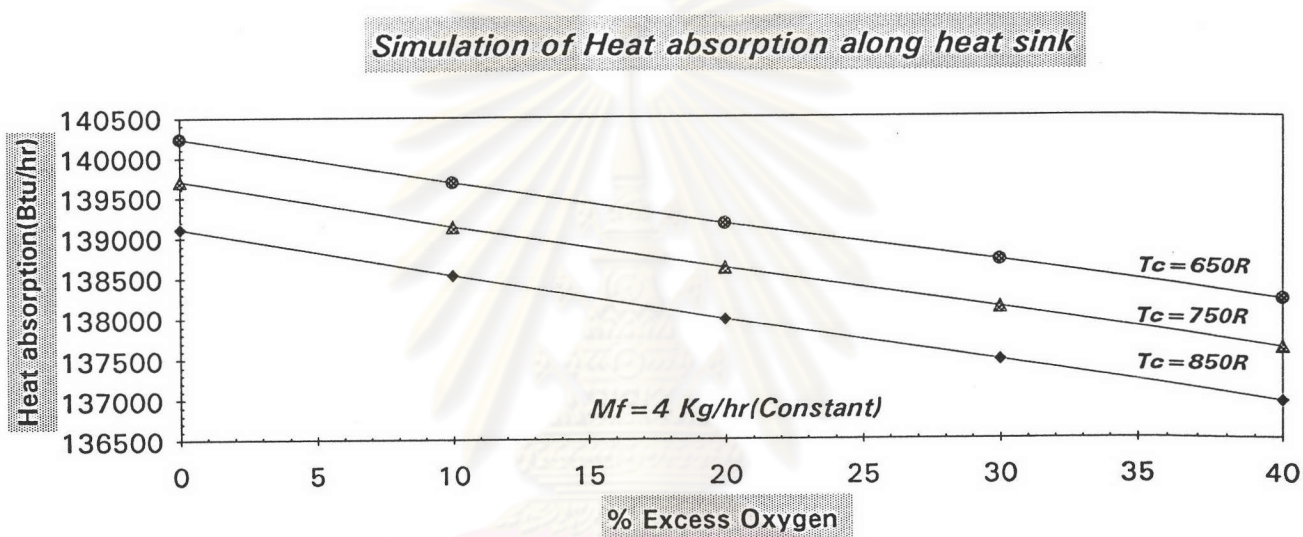
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Simulation of Heat absorption along heat sink

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

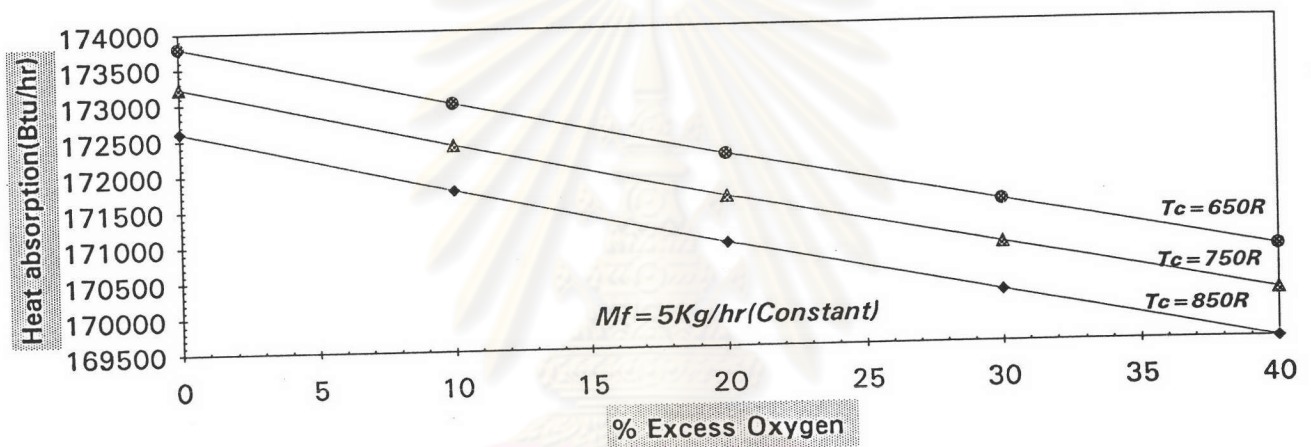
รูปที่ 7.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Simulation of Heat absorption along heat sink

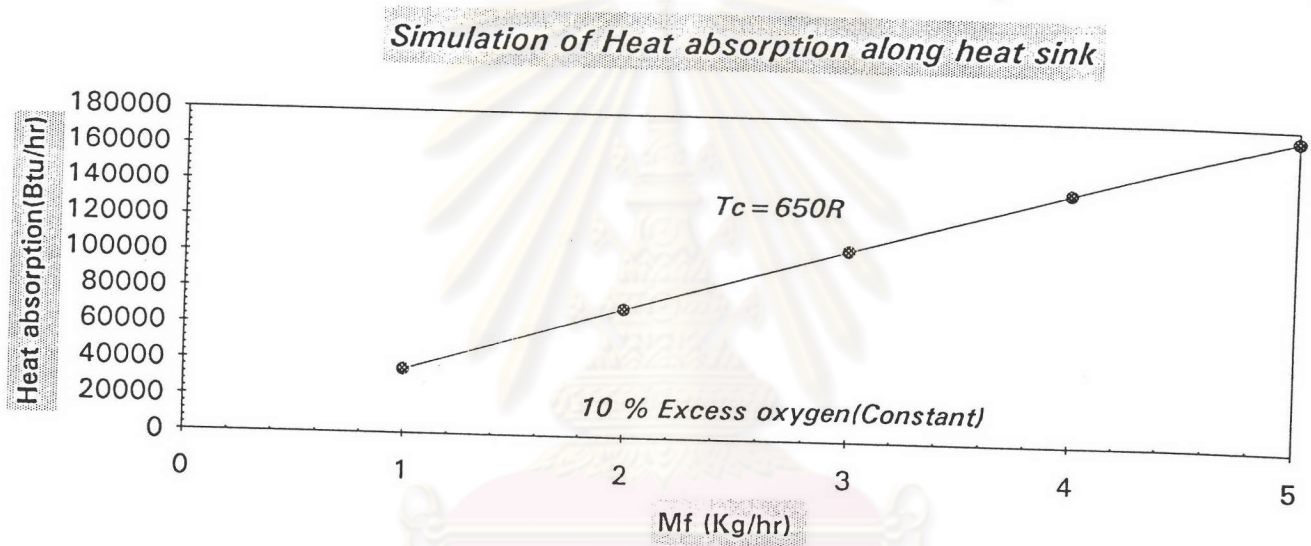
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ผลของอัตราการป้อนเชื้อเพลิงต่ออัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้ โดยผนังท่อไผ

จากความสัมพันธ์ในรูปกราฟที่(7.6)ถึง(7.8) จะเห็นว่าอัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไผจะเพิ่มขึ้นตามอัตราการป้อนเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นและที่สภาวะเดียวกันหากมีการเปลี่ยนอนุหภูมิของผนังท่อไผพบว่ามผลกระทบต่ออัตราความร้อนที่ดูดกลืนโดยผนังท่อไผเล็กน้อย

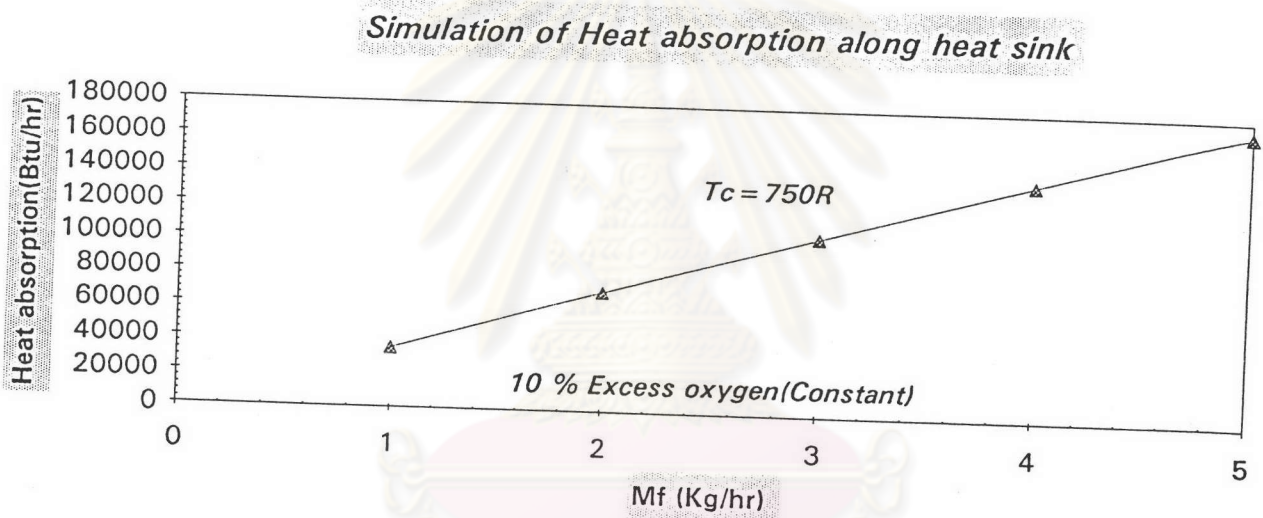

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

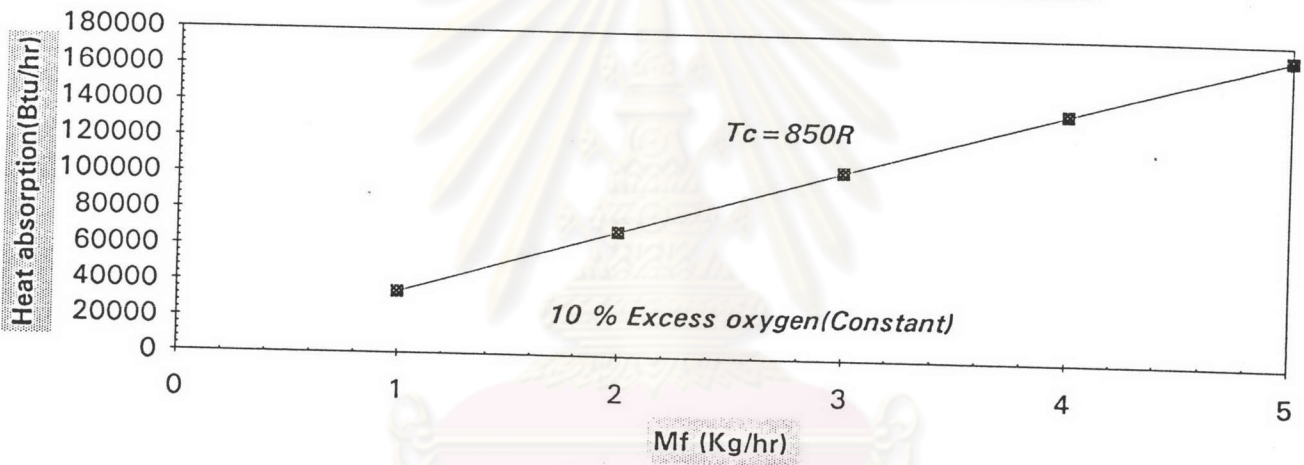
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Simulation of Heat absorption along heat sink

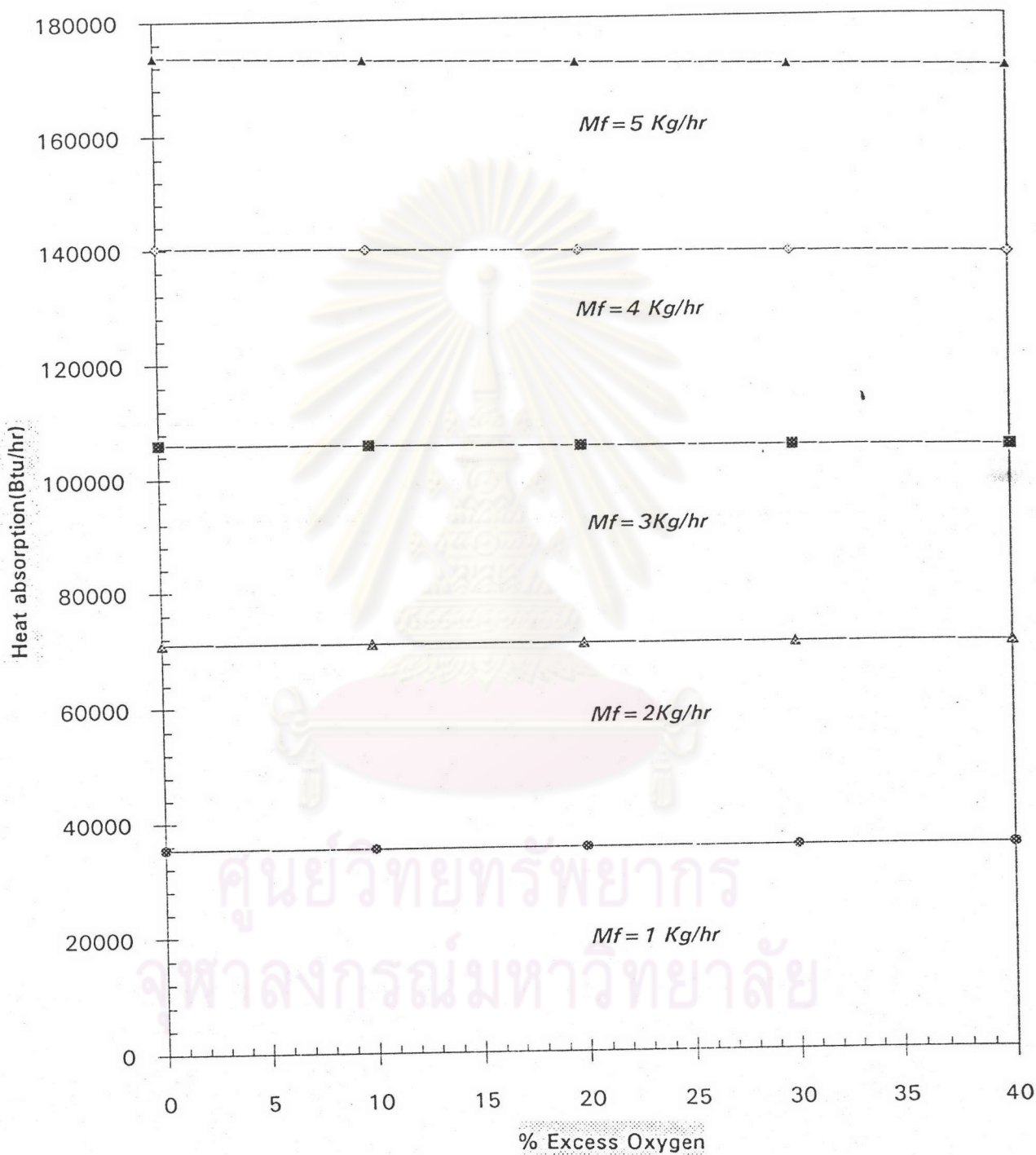

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.8

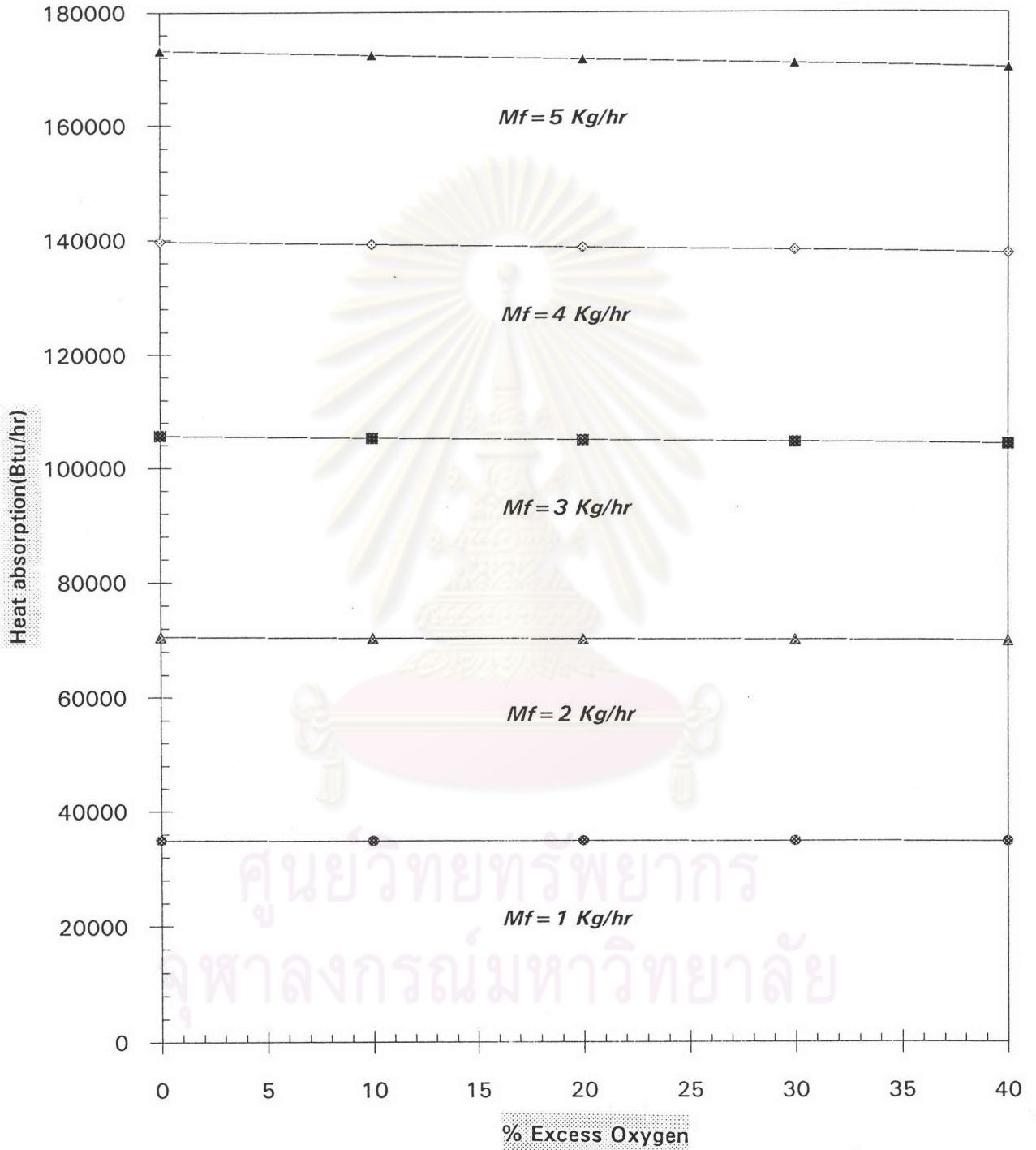
รูปที่ 7. 9-7.10 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟที่สภาวะต่างๆ

Heat absorption at various condition [$T_c = 650$ (Constant)]

รูปที่ 7. 9

Heat absorption at various condition [$T_c = 650R(\text{Constant})$]

รูปที่ 7. 10

3.3 ผลของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ

จากความสัมพันธ์ในรูปกราฟที่(7.11) พบว่าอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผจะเพิ่มขึ้นตามอัตราการเพิ่มปริมาณออกซิเจนส่วนเกินเช่นกันจากกราฟรูปที่(7.12) อัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนจะเพิ่มขึ้นตามอัตราการป้อนเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นด้วย

สำหรับที่สภาวะเดียวกันหากเปลี่ยนอุณหภูมิของผนังท่อไผเช่น 650R, 750R และ 850R จะเห็นว่า อุณหภูมิของผนังท่อไผต่ำๆอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนจะมีค่ามากกว่าที่อุณหภูมิของผนังท่อไผสูงๆ

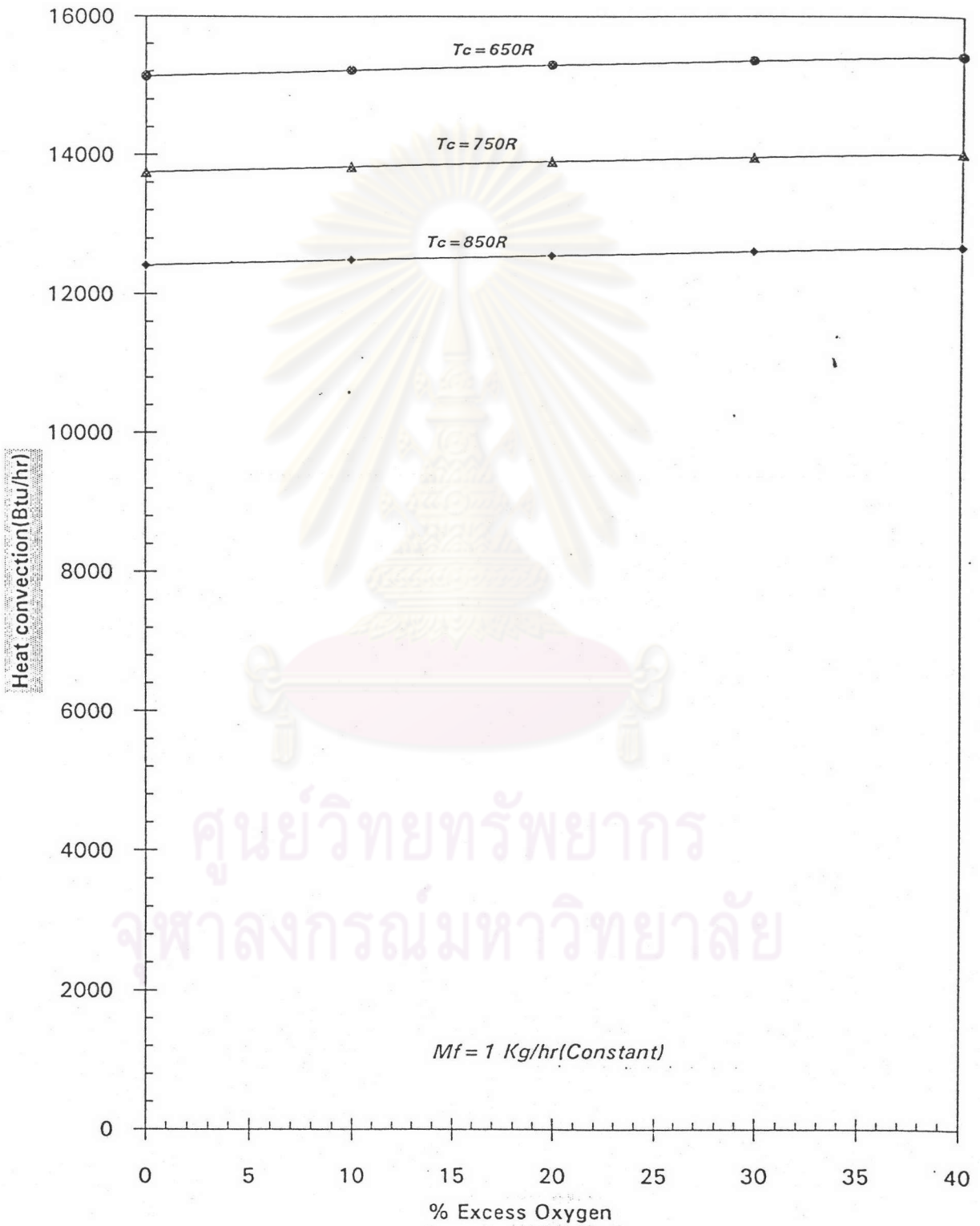

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนกับปริมาณออกซิเจนส่วนเกินที่สภาวะต่างๆ

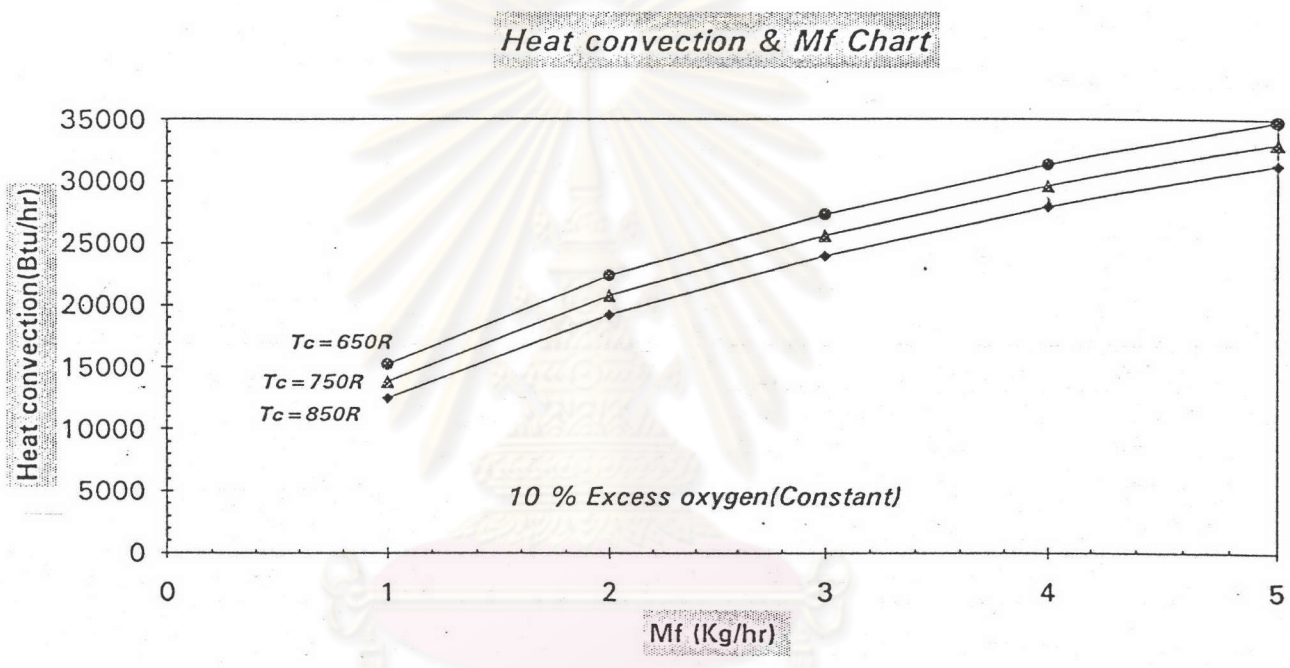
Heat convection & %Excess Oxygen Chart

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.11

รูปที่ 7.12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนกับอัตราการป้อนเชื้อเพลิงที่สภาวะต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 ผลของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ

อัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ นับว่ามีความสำคัญที่สุดในกระบวนการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อนใดๆ เมื่อนำผลที่ประมวลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาแสดงความสัมพันธ์เป็นรูปกราฟที่สภาวะต่าง ๆ ดังนี้

จากกราฟรูปที่ (7.13) ถึง (7.15) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ กับปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน โดยควบคุมให้อัตราการป้อนเชื้อเพลิงและอุณหภูมิของผนังท่อไผ คงที่ และจากกราฟรูปที่ (7.16) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ กับอัตราการป้อนเชื้อเพลิงเมื่อควบคุมให้ปริมาณออกซิเจนส่วนเกินและอุณหภูมิผนังท่อไผ คงที่

เมื่อพิจารณาจากกราฟรูปที่ (7.13) ถึง (7.15) พบว่าอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนมีค่าลดลงเมื่อปริมาณออกซิเจนส่วนเกินเพิ่มขึ้น โดยจะควบคุมให้อัตราการป้อนเชื้อเพลิงและอุณหภูมิผนังท่อไผ คงที่ เหตุผลก็ดังที่อธิบายไว้ในหัวข้อ 3.1

เมื่อพิจารณาจากกราฟจะเห็นว่า ในช่วงของปริมาณออกซิเจนส่วนเกินตั้งแต่ 0 % ถึง 40 % ที่กำหนดให้ค่าอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีความร้อนก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนักที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงต่ำๆ แต่ที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงสูงๆ เช่นที่ 3-5 Kg/hr จะเห็นความแตกต่างได้มากขึ้นสังเกตได้จากลักษณะกราฟจะชันมากขึ้น

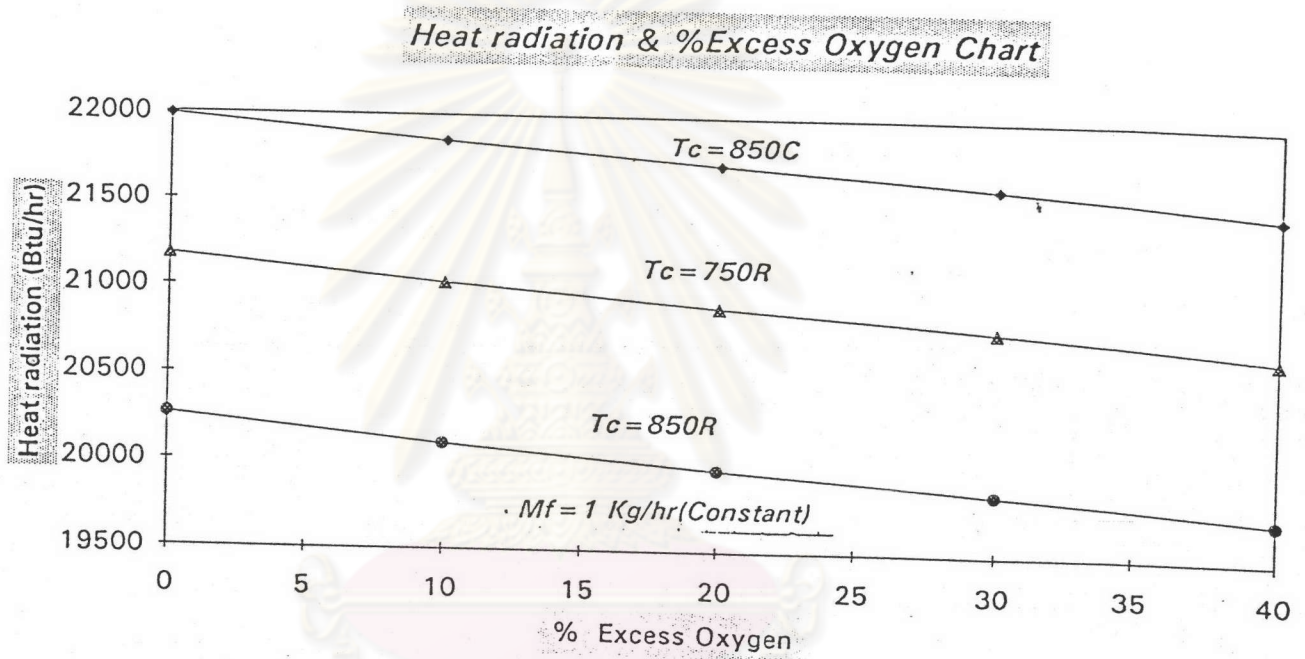
เช่นเดียวกันเมื่อพิจารณาจากกราฟรูปที่ (7.16) พบว่าอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ จะเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราการป้อนเชื้อเพลิงโดยที่ควบคุมให้ปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน และอุณหภูมิของผนังท่อ

ไฟดวงที่

ทั้งนี้เนื่องจากอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟแปรโดยตรงกับอุณหภูมิสัมบูรณ์ยกกำลัง 4 ดังนั้นเมื่อเพิ่มอัตราการป้อนเชื้อเพลิงทำให้เกิดการปลดปล่อยพลังงานความร้อนออกมาเพิ่มขึ้น เป็นผลทำให้อุณหภูมิของก๊าซร้อนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟจึงมีค่าเพิ่มตามอัตราการป้อนเชื้อเพลิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

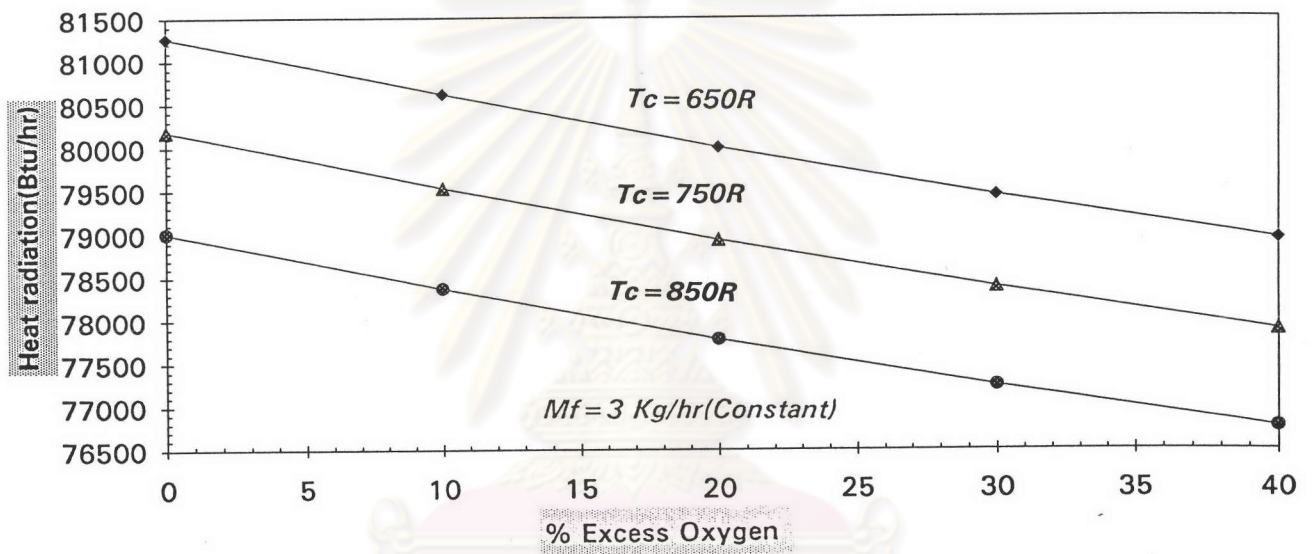

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.13

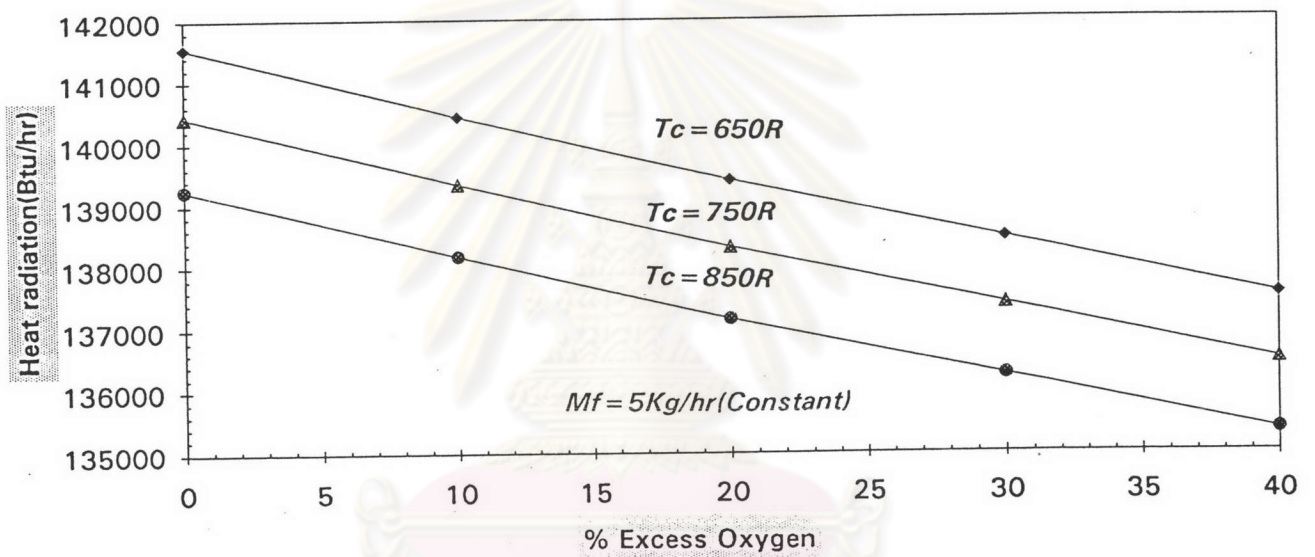

Heat radiation & % Excess Oxygen Chart

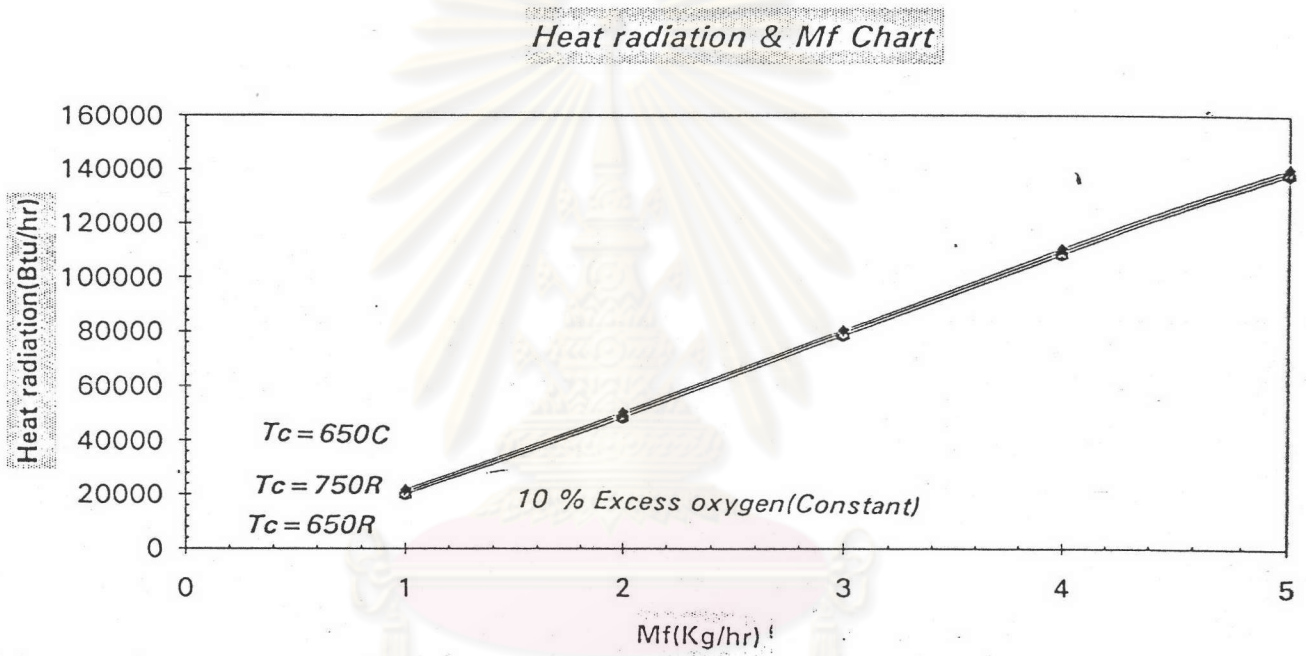
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Heat radiation & % Excess Oxygen Chart

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.16 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซกับอัตราการป้อนเชื้อเพลิงที่สามารถต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.16

3.5 ผลของอัตราการถ่ายเทความร้อนรวมจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ

อัตราการถ่ายเทความร้อนรวมจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผเป็นผลรวมของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนและอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผ

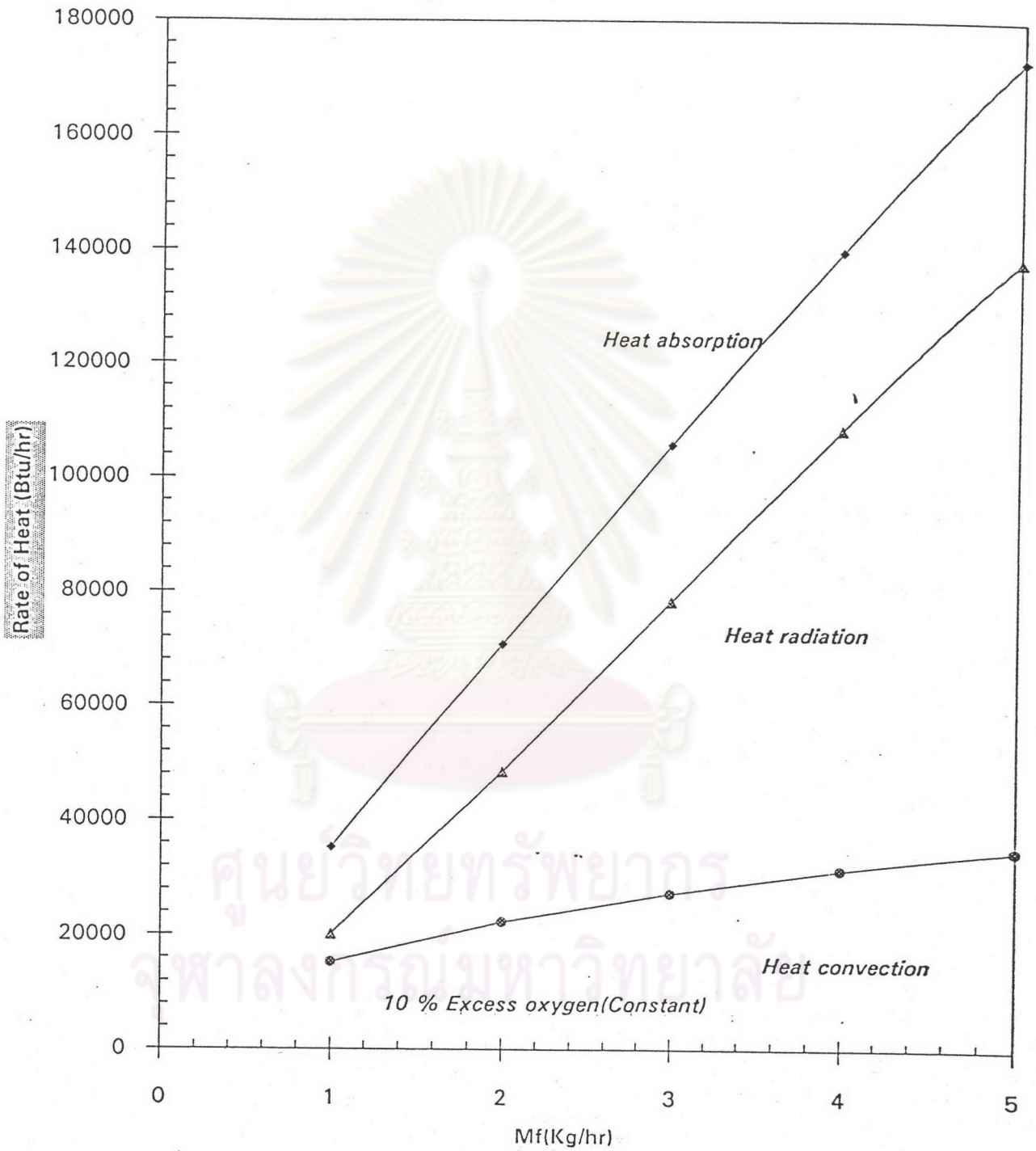
เมื่อพิจารณาให้ระบบมีสภาวะคงตัวผลรวมของอัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งคู่ก็คืออัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไผดังแสดงในหัวข้อ 3.1 นั้นเอง สำหรับในหัวข้อนี้จะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของอัตราการถ่ายเทความร้อนในแต่ละชนิดอย่างชัดเจน และจากกราฟที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงต่างๆ เช่น 1 kg/hr ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของอัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไผจะพบว่ามีสัดส่วนอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อน 56 เปอร์เซ็นต์และอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อน 44 เปอร์เซ็นต์

และที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงสูง ๆ เช่นที่ 3 ถึง 5 kg/hr พบว่าอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไผของแต่ละชนิด จะต่างกันค่อนข้างมากโดยเฉพาะ

เมื่อมีอัตราการป้อนเชื้อเพลิงสูงๆ เช่นที่ อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 3 kg/hr จะมีสัดส่วนของอัตราการถ่ายเทความร้อน เนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อน 73 เปอร์เซ็นต์ และสัดส่วนอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อน 2 เปอร์เซ็นต์ และที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 4 kg/hr จะมีสัดส่วนของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อน 77 เปอร์เซ็นต์

และสัดส่วนของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อน 23 เปอร์เซ็นต์ และที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 5 kg/hr จะมีสัดส่วนของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อน 79 เปอร์เซ็นต์และสัดส่วนของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อน 21 เปอร์เซ็นต์

Simulation of Heat absorption along heat sink

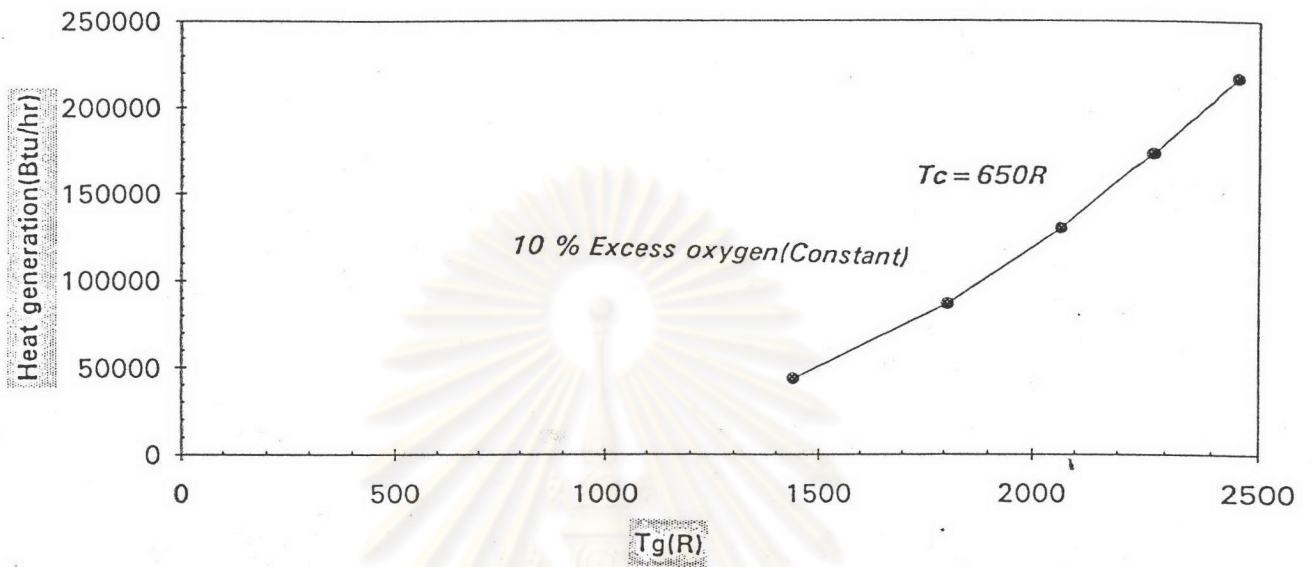
3.6 ผลของอุณหภูมิของก๊าซร้อนในท่อไฟ

จากกราฟรูปที่ 7.18 เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิของก๊าซร้อนในท่อไฟ, T_o กับอัตราความร้อนที่ผลิตได้, Q_o ที่เส้นอุณหภูมิผนังท่อไฟคงที่ คือที่ 650 R และ 850 R จะพบว่าอัตราความร้อนที่ผลิตได้จะแปรโดยตรงกับอุณหภูมิของก๊าซร้อน เมื่อพิจารณาที่เส้นอุณหภูมิของผนังท่อไฟคงที่และอุณหภูมิของก๊าซร้อนคงที่ ค่าอัตราความร้อนที่ผลิตได้จะมีค่าเพิ่มขึ้นที่เส้นอุณหภูมิผนังท่อไฟมีค่าต่ำๆ

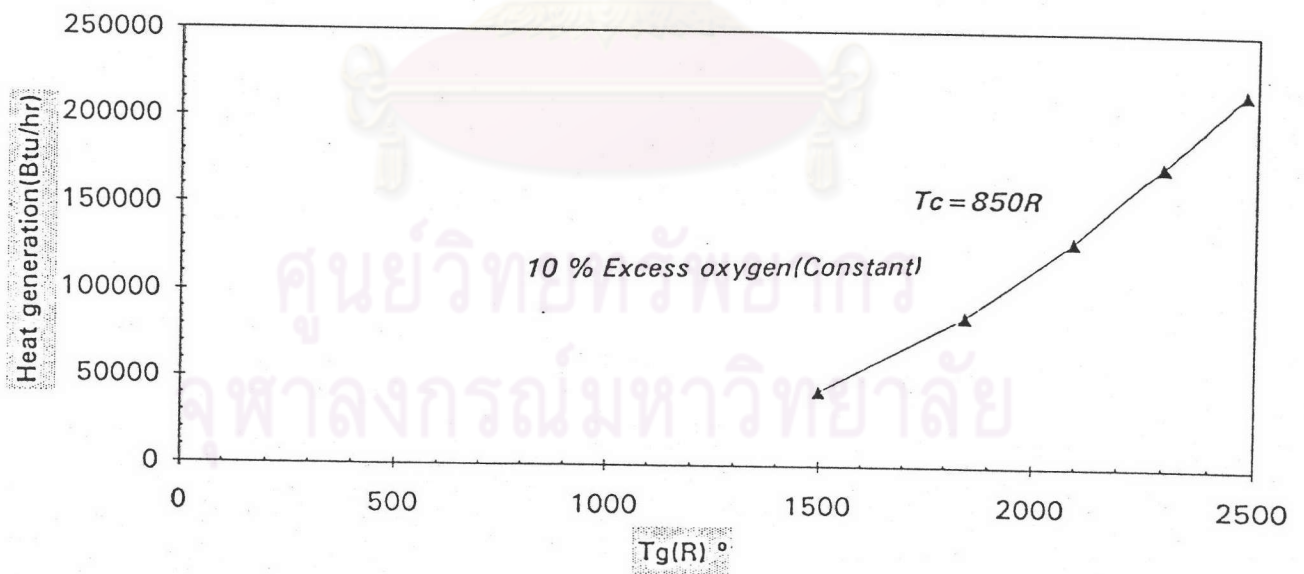

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Heat generation & Combustion Gas Temperature Chart

Heat generation & Combustion Gas Temperature Chart

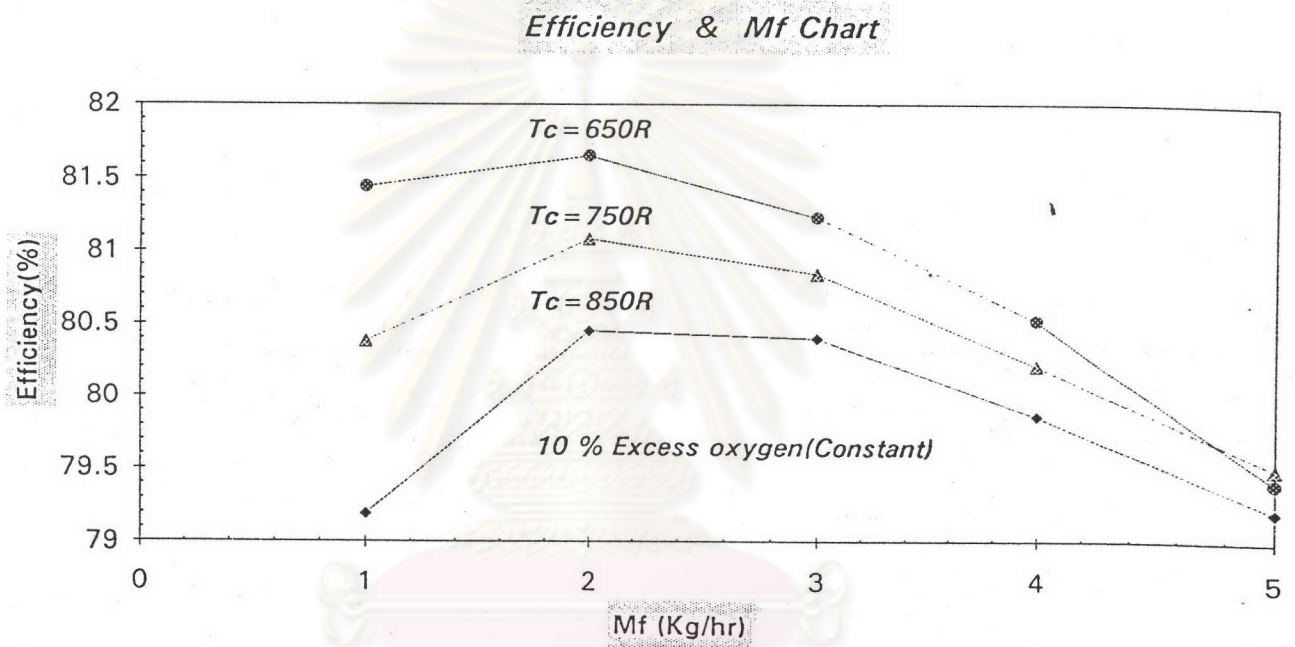
3.7 ผลของประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนของผนังท่อไฟ

เมื่อพิจารณาจากกราฟรูปที่ 7.19 พบว่าค่าประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนของท่อไฟมีแนวโน้มขึ้นอย่างต่อเนื่องที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 1-2 Kg/hr แต่หลังจากเลยจุดนี้แล้วค่าประสิทธิภาพจะลดลงอย่างต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาที่อุณหภูมิผนังท่อไฟคงที่ ค่าประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนจะเพิ่มขึ้นที่อุณหภูมิผนังท่อไฟต่ำๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.19 กราฟแสดงค่าประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟที่สภาวะต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

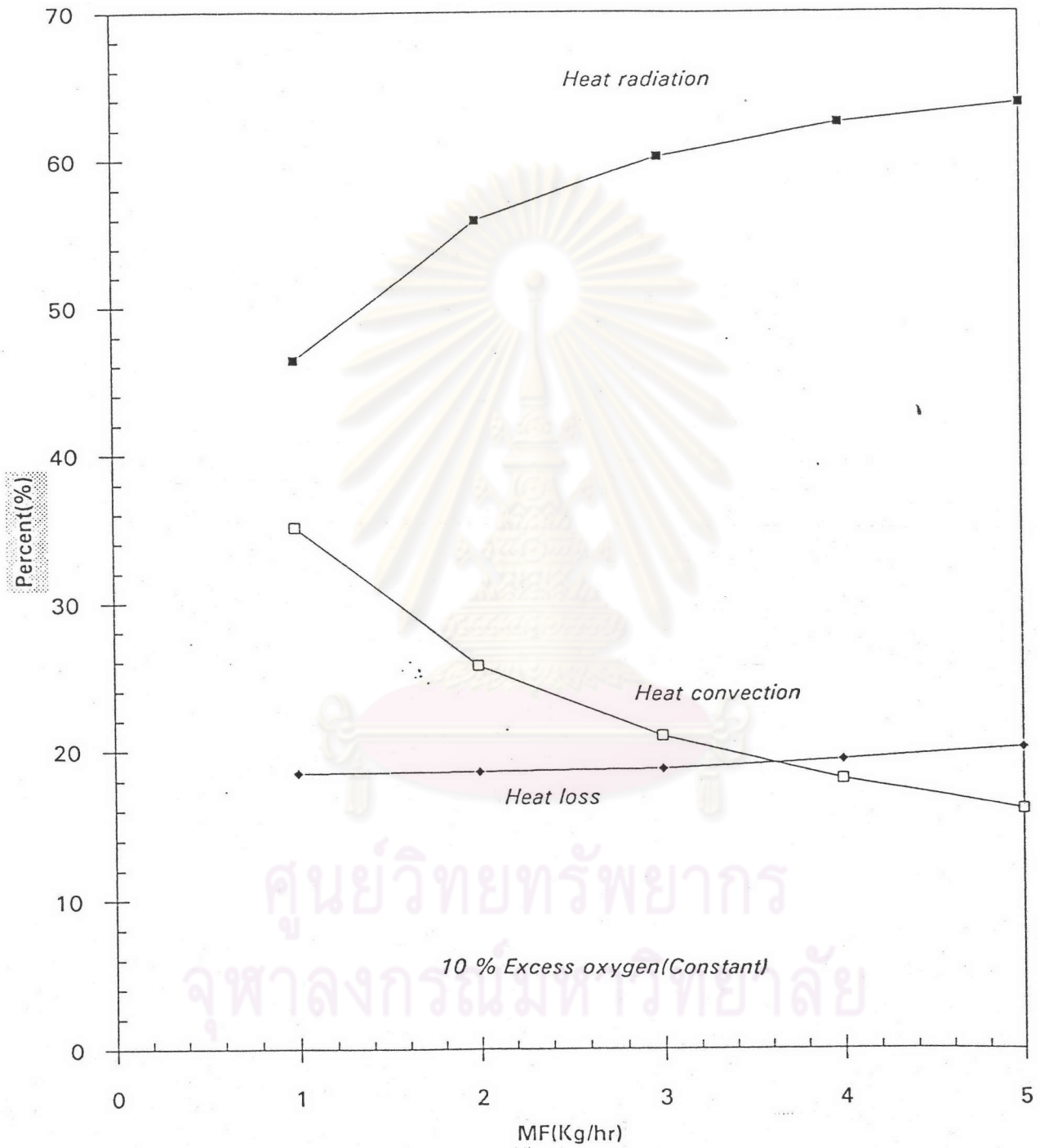
3.8 สัดส่วนของอัตราการถ่ายเทความร้อนชนิดต่างๆเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของอัตราความร้อนต่อชั่วโมงที่เชื้อเพลิงปลดปล่อยออกมา

เมื่อพิจารณาจากกราฟรูปที่ 7.20: จะเห็นได้ว่าที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงต่างๆ เช่นที่ 1 Kg/hr เปอร์เซ็นต์ของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีและการพา จะไม่แตกต่างกันมากนัก นั่นคือเท่ากับ 46 % และ 35 % ตามลำดับ และอัตราความร้อนที่สูญเสียออกจากระบบ โดยการแผ่รังสีออกจากช่องทางเปิดของท่อไฟและทางผนัง วัตถุทนไฟเท่ากับ 18.5 %

แต่เมื่อเพิ่มอัตราการป้อนเชื้อเพลิงขึ้นสูงเรื่อยๆ ค่าเปอร์เซ็นต์ต่างๆ ก็ยังแตกต่างกันมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 5 Kg/hr จะมีเปอร์เซ็นต์ของอัตราการถ่ายเทความร้อนจากการแผ่รังสีและการพาเท่ากับ 63 % และ 16 % ตามลำดับ และอัตราความร้อนที่สูญเสียออกจากระบบเท่ากับ 20 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Percent rate of heat Chart[$T_c = 650R(\text{Constant})$]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์และคำนวณผลจากข้อมูลในตารางที่ (ค.1), (ค.2) และ (ค.3)

จากข้อมูลในตารางที่ (ค.1), (ค.2) และ (ค.3) จะถูกนำมาคำนวณเพื่อหา อัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อนคือผนังท่อไฟ ซึ่งอัตราการถ่ายเทความร้อนที่สามารถหาได้ประกอบไปด้วย อัตราการถ่ายเทความร้อน เนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ, อัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ ซึ่งผลรวมของอัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งสองคือ อัตราความร้อนรวมที่ผนังท่อไฟดูถูกสิ้นไว้ โดยที่ขั้นตอนในการคำนวณทั้งหมดมีดังนี้

1 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนรวมที่ดูถูกสิ้นไว้โดยผนังท่อไฟ

จากกฎของการสมดุลพลังงาน (แสดงเป็นสมการในบทที่ 4) ทำให้เราทราบว่าอัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งหมดจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟจะประกอบไปด้วย อัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนและอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังท่อไฟ และเมื่อพิจารณาให้สภาวะไม่แปรตามเวลา (Steady state) อัตราความร้อนทั้งหมดที่ดูถูกสิ้นไว้โดยผิวผนังท่อไฟด้านในจะส่งผ่านไปยังผิวผนังท่อไฟด้านนอกทันทีโดยการนำความร้อนแล้วมันก็จะไหลผ่านผิว ผนังท่อไฟด้านนอกไปยังน้ำหล่อเย็นซึ่งอยู่รอบๆผิวผนังท่อไฟด้านนอกโดยการพาความร้อน ดังนั้นอัตราการถ่ายเทความร้อนโดยการพาในช่วงสุดท้ายคือสมการที่ (4.17) นั้นเอง

และจากหลักการสมดุลพลังงานเราทราบว่าอัตราความร้อนทั้งหมดที่ดูถูกสิ้นไว้โดยผนังท่อไฟก็คืออัตราการถ่ายเทความร้อนที่ปลดปล่อยให้กับน้ำหล่อเย็นที่ไหลอยู่รอบๆนั้นเอง ซึ่งก็คือค่าเอนทัลปีของน้ำที่เพิ่มขึ้นมานั้นเองดังนั้นเราจึงสามารถคำนวณหา อัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูถูกสิ้นไว้โดยผนังท่อไฟก็คือสมการที่ (4.18) นั้นเอง

เนื่องจากการทดลองจริงได้แบ่งบริเวณรอบนอกของผนังท่อไฟออกเป็น 3 ส่วนเท่าๆกันและแต่ละส่วนก็จะมีน้ำหล่อเย็นไหลรอบๆที่อัตราการไหลเดียวกัน เราจะเรียกแต่ละส่วนนี้ว่าแคลอริมิเตอร์ (Calorimeter) ดังนั้นอัตราการถ่ายเทความร้อนรวมที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟก็คือสมการที่ (4. 19)

ผลการคำนวณทั้งหมดแสดงในช่องที่ (6) ของตารางที่ (ค. 4), (ค. 5) และ (ค. 6) ตามลำดับ

2 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ

เนื่องจากอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่เราสามารถวัดอุณหภูมิของก๊าซร้อนในท่อไฟและอุณหภูมิของผนังท่อไฟได้ เราก็สามารถคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีของก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟได้ และในการทดลองครั้งนี้จะใช้แผนภูมिरูปที่ (ข. 4) ในภาคผนวก (ข) ซึ่งแสดงโดย Hoyt Hottel [9] มาใช้ประกอบการคำนวณด้วยตั้งนั้นจากสมการที่ (3. 2) ในบทที่ (3) คือ

$$Q_R = h'_{gR} A_C (T_G - T_C)$$

- เมื่อ T_G คืออุณหภูมิเฉลี่ยของก๊าซร้อนในท่อไฟ ซึ่งวัดได้โดยการใช้เทอร์โมคัปเปิล
- T_C คืออุณหภูมิเฉลี่ยของผนังท่อไฟซึ่งวัดได้โดยการใช้เทอร์โมคัปเปิลชนิดที่ฝังที่ผิวผนังท่อไฟได้
- h'_{gR} คือสัมประสิทธิ์การแผ่รังสีความร้อนจากก๊าซร้อนซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ไปยังผนังท่อไฟ ซึ่งหาได้จากแผนภูมिरูปที่ (ข. 4)

ขั้นตอนในการหาค่า h'_{gRr} ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 หาผลคูณระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของลำก๊าซ (D) ซึ่งก็คือเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อไฟนั้นเองกับความดันย่อย (P) ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และไอน้ำที่อยู่ในก๊าซร้อนดังนั้นเราจะได้ค่า DP_{CO_2}, DP_{H_2O}

ขั้นตอนที่ 2 หาอุณหภูมิเฉลี่ยระหว่างอุณหภูมิของก๊าซร้อน (T_g) และอุณหภูมิของผนังท่อไฟ (T_c)

ขั้นตอนที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์การแผ่รังสีความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ, h_{gr} สามารถอ่านได้จากแผนภูมิรูปที่ (ข. 4) โดยจะหาแยกกันระหว่าง h_{gr} ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และ h_{gr} ของไอน้ำแล้วจึงค่อยนำมารวมกันทีหลัง เมื่อนำค่า DP ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ มากำหนดจุดลงบนสเกลของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในแผนภูมิจากนั้นก็ลากเส้นตรงไปยังสเกลของอุณหภูมิซึ่งเราหาได้มาก่อนแล้วโดยจะเป็นอุณหภูมิเฉลี่ยระหว่าง T_g และ T_c หลังจากนั้นก็ลากเส้นตรงต่อไปอีกจนตัดกับสเกล h_{gr} ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก็จะได้ h_{gr} ของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ตามที่ต้องการ

สำหรับ h_{gr} ของไอน้ำก็สามารถหาได้จากวิธีการเดียวกับที่กล่าวมาเพียงแต่เปลี่ยนค่าความดันย่อยใหม่เป็นไอน้ำแล้วกำหนดจุดลงสเกลของไอน้ำแล้วลากเส้นตรงไปตัดกับสเกลอุณหภูมิที่ตำแหน่งเดียวกับการหา h_{gr} ของไอน้ำก็จะได้ h_{gr} ของไอน้ำตามต้องการ

ขั้นตอนที่ 4 รวมค่าสัมประสิทธิ์การแผ่รังสีของทั้งก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และไอน้ำเข้าด้วยกันก็จะได้ค่า h_{gr} ของระบบแล้วจึงนำไปคูณกับค่าการเปล่งรังสีของผนังท่อไฟแล้วนำไปแทนในสมการที่ (3. 2) ก็สามารถคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟได้ ซึ่งผลการคำนวณดังแสดงในช่องที่ (7) ของตารางที่ (ค. 4), (ค. 5) และ (ค. 6)

3 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ

จากหลักการสมดุลย์พลังงานที่ผ่านมาทำให้เราทราบว่าอัตราการความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ, Q_{abs} คือผลรวมของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อน, Q_R และอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อน, Q_c ไปยังผนังท่อไฟ

ดังนั้นอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ, Q_c คือผลต่างระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟกับอัตราการถ่ายเทความร้อนจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ หรือเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Q_c = Q_{abs} - Q_R$$

ซึ่งผลการคำนวณดังแสดงในช่องที่(8) ของตารางที่(ค.4), (ค.5) และ(ค.4)

4 การคำนวณหาประสิทธิภาพในการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟ

ประสิทธิภาพในการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟ, η_{abs} เป็นอัตราส่วนระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟกับอัตราความร้อนที่ปลดปล่อยจากเชื้อเพลิงนั้นคือ

$$\eta_{abs} = \frac{Q_{abs}}{i}$$

ซึ่งผลการคำนวณดังแสดงในช่องที่(9) ของตารางที่ (ค.4), (ค.5) และ (ค.6)

4 ตัวอย่างการคำนวณ

ในที่นี้ตัวอย่างการคำนวณจะอ้างอิงข้อมูลในตารางที่(ค.1) ที่อุณหภูมิเฉลี่ยของตัวรับความร้อนคือผนังท่อไฟ $T_c=650R$, อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 1 Kg/hr และปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน 10 % ซึ่งรายละเอียดการคำนวณมีดังนี้

4.1 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ

จากตารางที่(ค.1) เมื่อข้อมูลจากการทดลองมีดังนี้

อัตราการไหลของน้ำที่หล่อเย็นของแต่ละแคลอรีมิเตอร์ = 276 lb/hr

อุณหภูมิของน้ำหล่อเย็นที่ทางเข้าแคลอรีมิเตอร์ = 84.89 F

อุณหภูมิของน้ำหล่อเย็นที่ทางออกของแคลอรีมิเตอร์ตัวที่ 1

$T_{cal.1} = 129.79 F$

อุณหภูมิของน้ำหล่อเย็นที่ทางออกของแคลอรีมิเตอร์ตัวที่ 2

$T_{cal.2} = 123.80 F$

อุณหภูมิของน้ำหล่อเย็นที่ทางออกของแคลอรีมิเตอร์ตัวที่ 3

$T_{cal.3} = 116.02 F$

จากตารางที่(ค.6) ภาคผนวก(ค) เมื่อทราบอุณหภูมิของน้ำหล่อเย็นที่ทางออกของแคลอรีมิเตอร์แต่ละตัวก็สามารถหาค่าเอนทัลปีของน้ำหล่อเย็นดังกล่าวได้คือ

ที่ $T_{cal.1}$ จะได้ $h_o = 97.88 Btu/lb$

ที่ $T_{cal.2}$ จะได้ $h_o = 91.89 Btu/lb$

ที่ $T_{cal.3}$ จะได้ $h_o = 83.92 Btu/hr$

และที่ทางเข้าของแคลอรีมิเตอร์ ค่าเอนทัลปีของน้ำหล่อเย็นเท่ากับ 53 Btu/lb เมื่อแทนค่าในสมการที่(4.19)จะได้

$$\begin{aligned}
 Q_{\text{abs}} &= \Sigma Q = 276((97.88-53)+(91.89-53)+(89.01-53)) \\
 &= 12386.88+10733.64+9955.32 \\
 &= 33075.84 \text{ Btu/hr}
 \end{aligned}$$

4.2 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ

จากตารางที่(ค.1)เมื่อข้อมูลจากการทดลองมีดังนี้
อุณหภูมิเฉลี่ยของก๊าซร้อนในท่อไฟคือ 1271 R หรือ = 811 F
อุณหภูมิเฉลี่ยของผนังท่อไฟคือ 650 R หรือ = 190 F
ดังนั้นอุณหภูมิเฉลี่ยของทั้งสอง = $\frac{811+190}{2} = 505.5 \text{ F}$ หรือ 965 R

2

จากสมการที่(ก.2)ภาคผนวก(ก)สามารถหาความดันย่อยของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์, $P_{CO_2} = 40.515\%$ และจากสมการที่(ก.3)ก็สามารถหาความดันย่อยของไอน้ำ, $P_{H_2O} = 52.79\%$ และเมื่อทราบว่าเส้นผ่านศูนย์กลางของลำก๊าซซึ่งก็คือเส้นผ่านศูนย์กลางกลางของท่อไฟนั่นเองดังนั้น $D = 0.984 \text{ ft}$ ดังนั้นค่าผลคูณของความดันย่อยของก๊าซแต่ละชนิดกับขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางของลำก๊าซคือ

$$\text{สำหรับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์, } DP_{CO_2} = 0.984 \times 40.51 = 39.87$$

$$\text{สำหรับไอน้ำ, } DP_{H_2O} = 0.984 \times 52.79 = 51.95$$

จากแผนภูมิรูปที่(ข.4) เมื่อนำค่า DP_{H_2O} ซึ่งเท่ากับ 39.87 กำหนดจุดลงบนกราฟของ CO_2 แล้วลากเส้นผ่านกราฟพหุคูณเท่ากับ 505 F แล้วลากต่อไปตัดกับกราฟของ h_{gr} ก็จะได้ h_{gr} ของ CO_2 เท่ากับ 0.8 เช่นเดียวกันกับวิธีดังกล่าวเราสามารถหาค่า h_{gr} ของ H_2O ได้เท่ากับ 1.9 เมื่อรวมค่าทั้งสองเข้าด้วยกันจะได้ h_{grT} คือเท่ากับ 2.7 และเมื่อนำค่า h_{grT} ที่ได้คูณกับค่าการเปล่งรังสีของผนังท่อไฟคือเท่ากับ 0.8 ก็จะได้ค่า h'_{grT} ที่แท้จริงแล้วนำค่าแทนในสมการที่ (3.2) จะได้

$$\begin{aligned} Q_R &= 2.2(811-190) \\ &= 1366.2 \text{ Btu/hrft}^2 \end{aligned}$$

หรือคิดเป็นอัตราการถ่ายเทความร้อนต่อพื้นที่ผิวการถ่ายเทความร้อนทั้งหมดเท่ากับ 18760.41 Btu/hr

4.3 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ

อัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ ก็คือผลต่างระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ กับอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟนั่นเอง ดังนั้นจากสมการที่การพาความร้อนจะได้

$$\begin{aligned} Q_{\text{conv}} &= 33075.84 - 18760.41 \\ &= 14315.43 \text{ Btu/hr} \end{aligned}$$

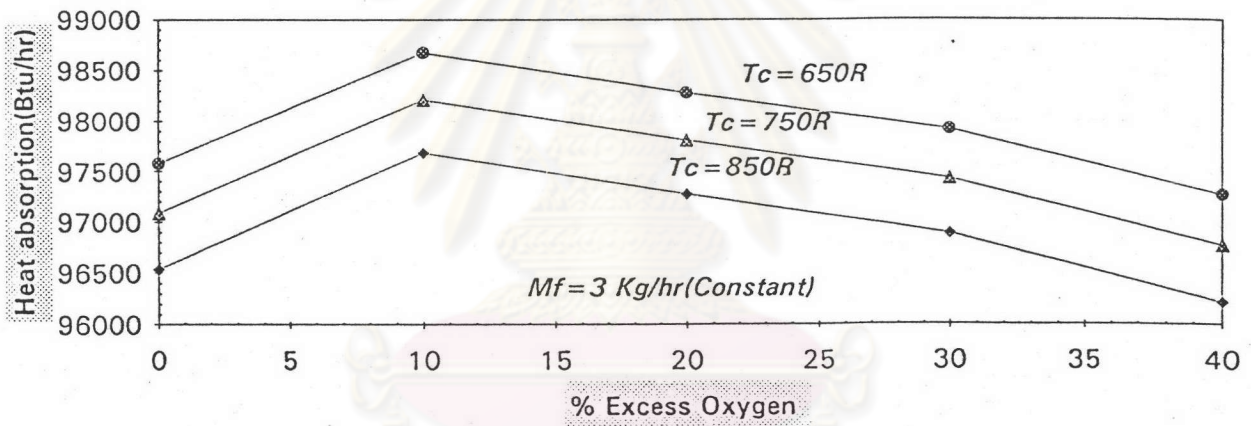
4.4 การคำนวณหาประสิทธิภาพในการดูดกลืนความร้อนของท่อไฟ ประสิทธิภาพในการดูดกลืนความร้อนของท่อไฟ สามารถคำนวณได้โดยการใช้สมการที่(4.20) จะได้

$$\begin{aligned} &= \frac{33075.84}{43369.94} \times 100 \\ &= 76 \% \end{aligned}$$

เมื่ออัตราการความร้อนที่ปลดปล่อยออกมาจากเชื้อเพลิง, $i = 43369.99 \text{ Btu/hr}$

รูปที่ 7.21 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟกับปริมาณออกซิเจนส่วนเกินที่สภาวะต่างๆ

Experiment of Heat absorption along Heat sink

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

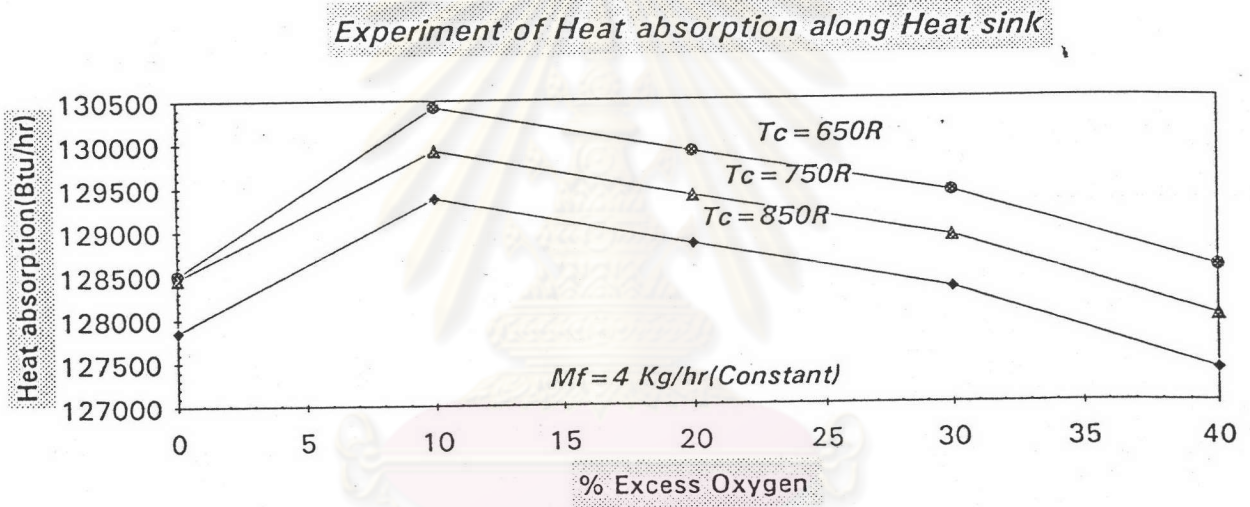
การวิเคราะห์ผลการทดลอง

1 ผลของปริมาณออกซิเจนส่วนเกินต่ออัตราความร้อนจากที่ดูดกลืนไว้ โดยผนังท่อไฟจากข้อมูลในตารางที่ (ค.4) , (ค.5) และ (ค.6) เมื่อนำมาแสดงความสัมพันธ์ เป็นรูปกราฟที่สภาวะต่างๆดังแสดงในรูปที่ (7.21) ถึง (7.22)

จากกราฟที่แสดงในรูปที่ (7.21) ถึง (7.22) แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟกับปริมาณออกซิเจนส่วนเกินโดยควบคุมให้อัตราการป้อนเชื้อเพลิงและอุณหภูมิของผนังท่อไฟคงที่ พบว่าที่ช่วงของปริมาณออกซิเจนส่วนเกินต่ำ ๆ อัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟจะมีค่าเพิ่มขึ้นตามอัตราการเพิ่มปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน และจะเกิดขึ้นสูงสุดที่ปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน 10 % หลังจากผ่านจุดสูงสุดแล้วจะมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ และจะมีค่าต่ำสุดที่ปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน 40 %

สำหรับจุดที่มีอัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟสูงสุด เกิดขึ้นทั้งนี้ เพราะจุดดังกล่าวเป็นจุดที่มีการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงดีที่สุด และปลดปล่อยความร้อนออกมาสูงสุด และเมื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจนส่วนเกินที่สภาวะดังกล่าวอัตราความร้อนที่ดูดกลืนโดยผนังท่อไฟจะมีค่าลดลงทั้งนี้ เพราะเมื่อปริมาณออกซิเจนส่วนเกินมากเกินไป จะทำให้ปริมาณความร้อนส่วนหนึ่งจะสูญเสียไปกับก๊าซไอเสียทางปล่องไฟเพิ่มขึ้นและอีกประการหนึ่งเราทราบว่าอัตราการถ่ายเทความร้อนส่วนใหญ่ในท่อไฟจะเป็นอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อน ดังนั้นเมื่อปริมาณออกซิเจนส่วนเกินมากเกินไปก็จะไปลดการแผ่รังสีความร้อนของก๊าซในท่อไฟ จึงเป็นเหตุทำให้อัตราความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟมีค่าลดลงเมื่อปริมาณออกซิเจนส่วนเกินมากขึ้นและจากรูปที่ (7.21.) ถึง (7.22) จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟที่สภาวะเดียวกันแต่มีอุณหภูมิของผนังท่อไฟต่างกันคือ 650 R, 750 R และ 850 R พบว่าที่อุณหภูมิของผนังท่อไฟต่ำๆ อัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟจะเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะอัตราการถ่ายเทความร้อนเป็นผลต่างของอุณหภูมิทั้งสองคือ อุณหภูมิของก๊าซร้อนในท่อไฟและอุณหภูมิของผนังท่อไฟ

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟกับปริมาณออกซิเจนส่วนเกินที่สภาวะต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 ผลของความยาวท่อไฟต่ออัตราการความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนัง

ท่อไฟ

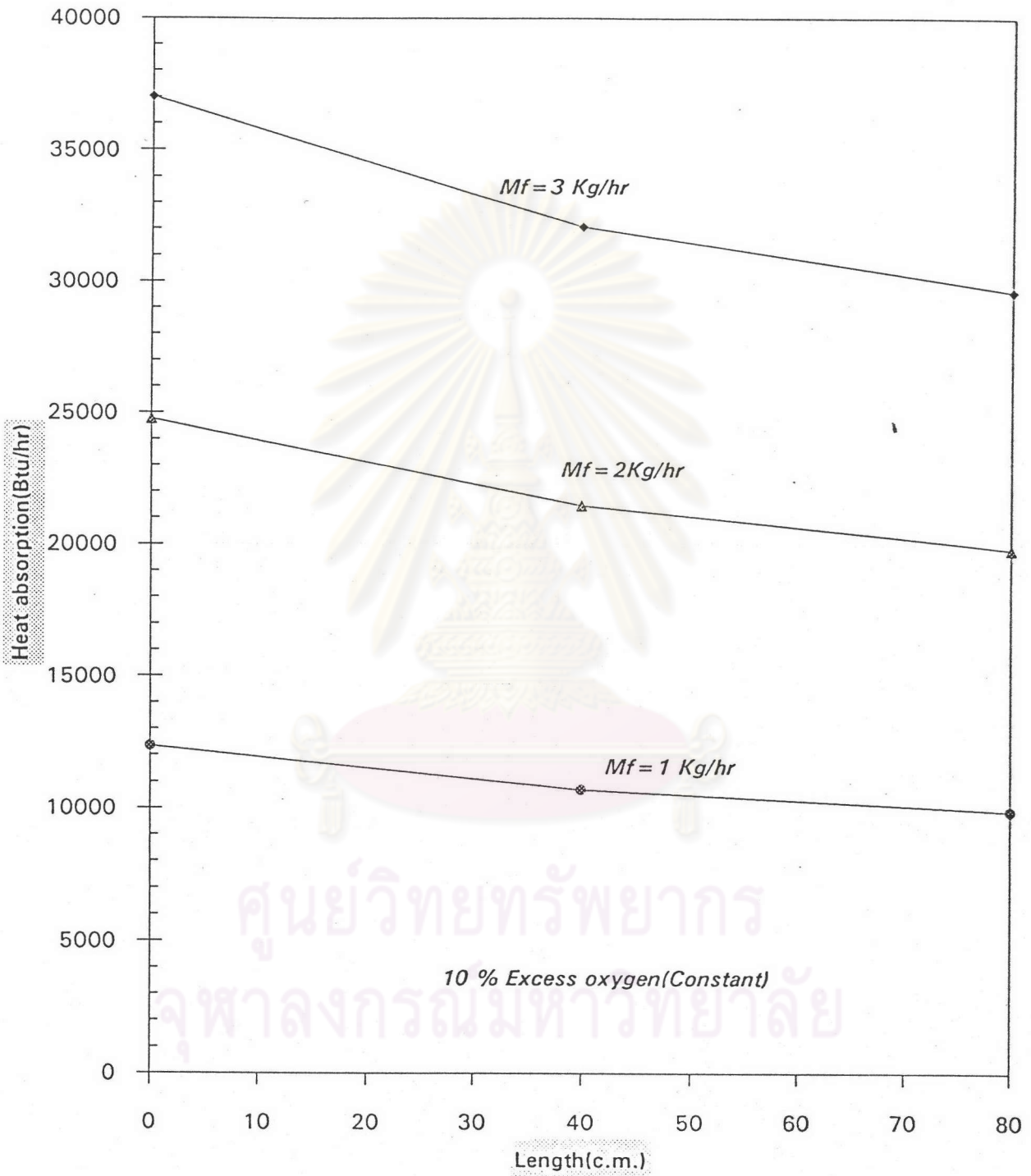
ผลของการกระจายของอัตราการความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟตลอดพื้นที่ผิวพื้นที่ผิวผนังท่อไฟที่สภาวะดังแสดงให้เห็นในกราฟรูปที่ (7.23) จะพบว่าแคลอริมิเตอร์อันแรกจะมีอัตราการดูดกลืนความร้อนไว้สูงสุดและจะลดลงในแคลอริมิเตอร์อันที่สองและสามตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.23 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อกับความยาวของผนังท่อไฟที่สภาวะต่างๆ

Experiment of Heat absorption in different length [$T_c = 650R(\text{Constant})$]

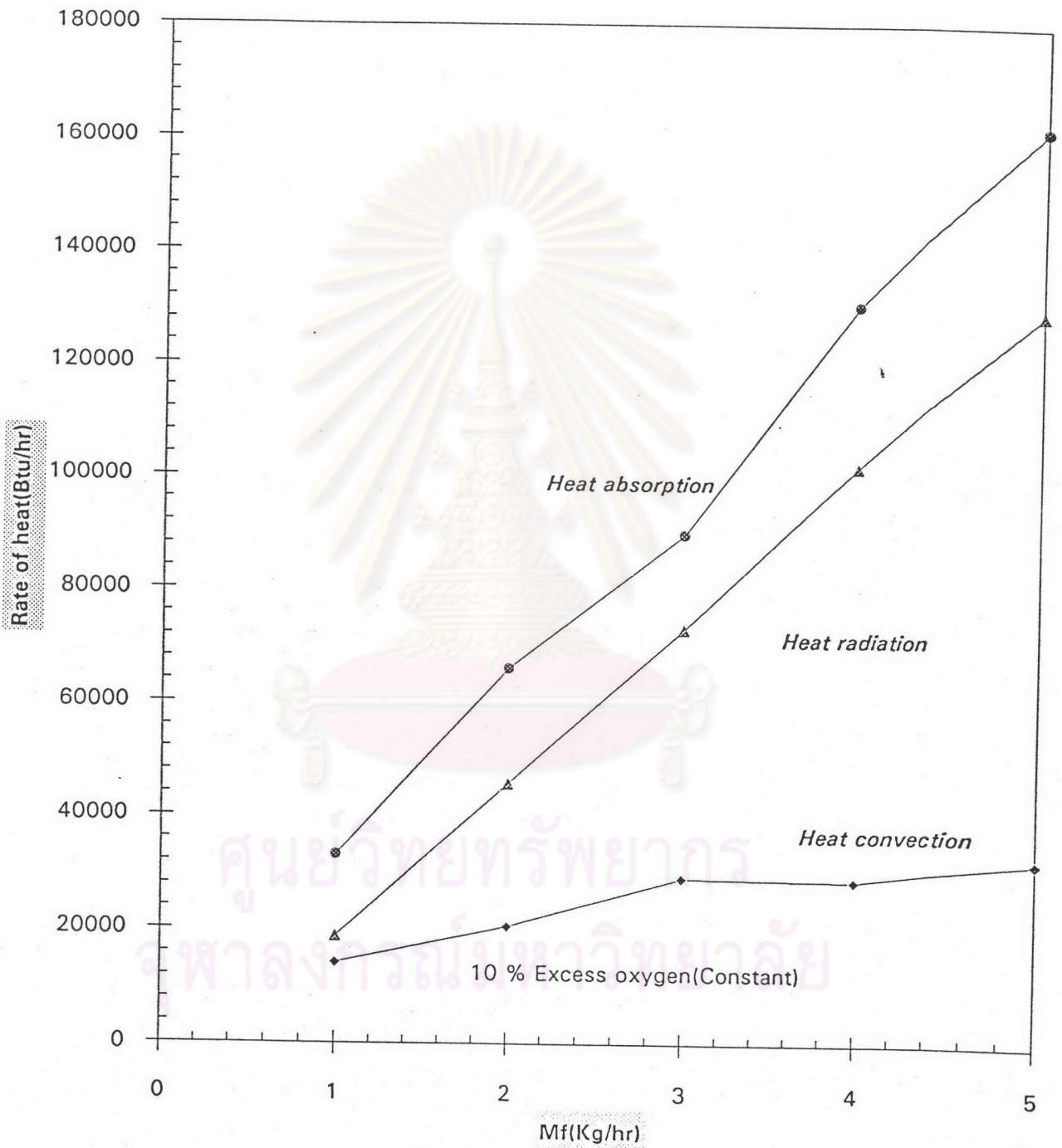
3 ผลของอัตราการถ่ายเทความร้อนรวมจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ

จากข้อมูลในตารางที่ (ค.4) , (ค.5) และ (ค.6) เมื่อนำมาแสดงความสัมพันธ์เป็นรูปกราฟที่สภาวะต่างๆดังแสดงในรูปที่ (7.24)

จากกราฟรูปที่ (7.24) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนรวมจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟกับอัตราการป้อนเชื้อเพลิงเมื่อควบคุมให้ปริมาณออกซิเจนส่วนเกินและอุณหภูมิของผนังท่อไฟคงที่ค่าหนึ่ง พบว่าที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงต่ำๆผลต่างระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีและการพาจากก๊าซไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงสูงๆพบว่าผลต่างระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งสองยิ่งต่างกันมากขึ้นจึงอาจสรุปได้ว่าที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงสูงๆอิทธิพลของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีก็จะมีมากตาม ยกตัวอย่างที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 1 Kg/hr จะมีสัดส่วนของอัตราการถ่ายเทความร้อนเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของอัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟดังนี้ อัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีคิดเป็น 56.71 % และการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพา 43.28 % แต่ที่อัตราป้อนเชื้อเพลิงเท่ากับ 5 Kg/hr จะมีอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสี 80 % และจากการพา 20 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Simulation of Heat absorption along heat sink
[$T_c = 650R(\text{Constant})$]

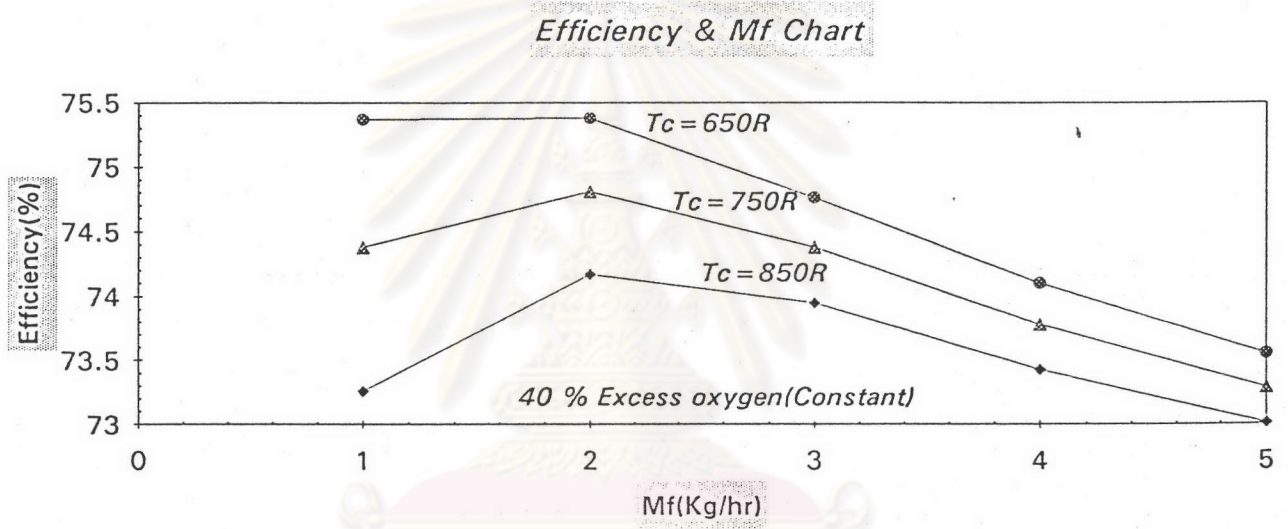
4 ผลของประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟ

กราฟรูปที่ .26 จะเห็นว่าค่าประสิทธิภาพสูงสุดจะเกิดขึ้นที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงเท่ากับ 2 Kg/hr ที่ปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน 10 % และอุณหภูมิของผนังท่อไฟ 650R ซึ่งลักษณะกราฟที่ได้ค่อนข้างจะสอดคล้องกับผลที่ได้ในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.25 กราฟแสดงค่าประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนที่สภาวะต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการทดลองกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

เมื่อนำผลที่ได้จากการทดลองกับผลที่ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์มาแสดงความสัมพันธ์เป็นรูปภาพที่สภาวะต่าง ๆ ดังแสดงในรูปที่ (7.26) ถึง (7.29)

1 ผลของอัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ

จากกราฟรูปที่ (7.26) ถึง (7.29) เป็นกราฟเปรียบเทียบผลของการทดลองและแบบจำลองทางคณิตศาสตร์โดยจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟกับปริมาณออกซิเจนส่วนเกินเมื่อควบคุมให้อัตราการป้อนเชื้อเพลิงและอุณหภูมิของผนังท่อไฟคงที่ และความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนของก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟกับอัตราการป้อนเชื้อเพลิงเมื่อควบคุมให้ปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน และอุณหภูมิของผนังท่อไฟคงที่

พบว่าผลที่ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์จะสูงกว่าผลที่ได้จากการทดลองจริงโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดประมาณ 8 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เพราะในการทดลองจริงแล้วอุณหภูมิของก๊าซร้อนและผนังท่อไฟไม่ได้สม่ำเสมอตั้งสมมติไว้ในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์แต่อุณหภูมิของก๊าซร้อนและผนังท่อไฟจะเริ่มลดลงตามระยะความยาวท่อไฟที่เพิ่มขึ้น (เมื่อคิดเทียบกับจุดอ้างอิงที่ฐาน) สิ่งเกิดได้จากอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟในแคลอรีมิเตอร์แต่ละอันจะไม่เท่ากัน ซึ่งสิ่งเกิดได้จากกราฟรูปที่ (7.23) และหากนำเอาอัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟในแคลอรีมิเตอร์แต่ละตัวมารวมกันก็จะมีค่าน้อยกว่าค่าอัตราการความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

และอีกประการหนึ่งก็คือในการทดลองจริง ๆ จะมีความร้อนส่วนหนึ่งสูญเสียจากระบบได้ เช่นที่บริเวณผิวด้านนอกของแคลอรีมิเตอร์, บริเวณรอยต่อระหว่างแคลอรีมิเตอร์แต่ละตัว ถึงแม้ว่าจะหุ้มฉนวนไว้แล้วเป็นอย่างดี นอกจากนี้อาจจากเกิดจากเครื่องมือวัด เช่นที่เทอร์โมมิเตอร์ซึ่งใช้วัดอุณหภูมิของน้ำหล่อเย็นทั้งที่ทาง

เข้าและทางออกของแคลอริมิเตอร์ อาจอ่านอุณหภูมิบางค่าผิดพลาดจากความเป็นจริงได้ ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของการเคลื่อนที่ทางพลศาสตร์ของกระแสที่ไหลผ่านกระเปาะวัดของเทอร์โมมิเตอร์ ความผิดพลาดจากการอ่านค่าเครื่องมือวัดของผู้ทดลอง ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลการทดลองผิดพลาดได้

สำหรับในตัวแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ก็มีโอกาสคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้เหมือนกัน โดยเฉพาะค่าอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนซึ่งเป็นอัตราการถ่ายเทความร้อนหลักที่เกิดขึ้นมาก เพราะข้อมูลที่ใช้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น ค่าการเปล่งรังสีความร้อน ของก๊าซที่สภาวะต่าง ๆ ได้จากการแปลงข้อมูลจากกราฟรูปที่ (3.2) และ (3.3) มาเก็บเป็นไฟล์ข้อมูลซึ่งเป็นตารางตัวเลข ซึ่งทำได้โดยการพล็อตจุดด้วยมือ ทำให้ค่าที่ได้มาอาจไม่ละเอียดเท่าที่ควรจึงทำให้ผลของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ผิดพลาดไปได้บ้าง

สำหรับอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนคือผลต่างของอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ตุ่ดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ กับอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังผนังท่อไฟ ดังนั้นแนวโน้มของเส้นโค้งในกราฟของอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนจะเป็นไปตามผลต่างระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งสอง

และเมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาคำนวณย้อนกลับหาค่าสัมประสิทธิ์การพาความร้อนจากก๊าซร้อนในผนังท่อไฟที่สภาวะต่างๆ จะได้ค่าประมาณ 2-3 Btu/hr.F ซึ่งใกล้เคียงกับที่สมมุติไว้ ในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์คือ 2 Btu/hr F

ในที่นี้จะยกตัวอย่างการคำนวณหาค่า h_c โดยอ้างอิงที่ตาราง (ค.4) ที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิง 2 Kg/hr, ปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน 10 % ดังนี้

จากตารางช่องที่ 8 เมื่อทราบอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการพาจากก๊าซร้อนเท่ากับ 20469.42 Btu/hr และเมื่อทราบค่าอุณหภูมิต่างๆ แล้วแทนค่าในสมการการพาความร้อน นั่นคือ

$$Q_c = h_c A_c (T_a - T_c)$$

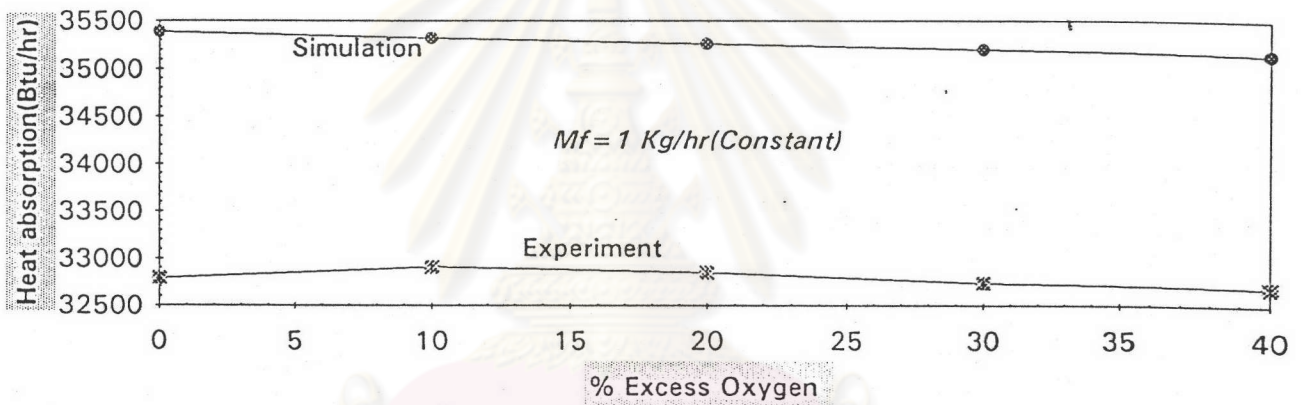
$$20469.42 = h_c * 10.764 (1129.17 - 190)$$

$$h_c = 2.02 \text{ Btu/hrF}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Comparison of Heat absorption along Heat sink
[$T_c = 650R(\text{Constant})$]

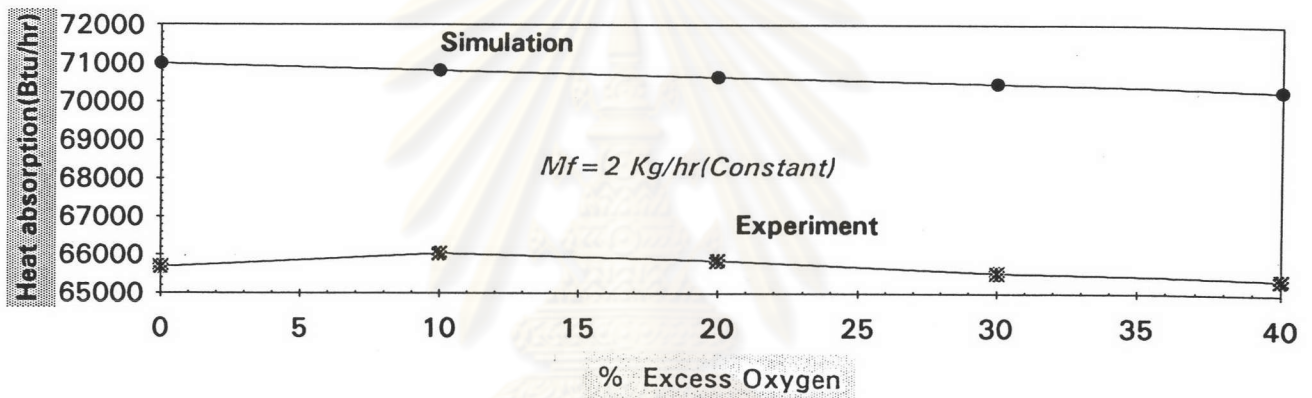

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.26 กราฟแสดงอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ

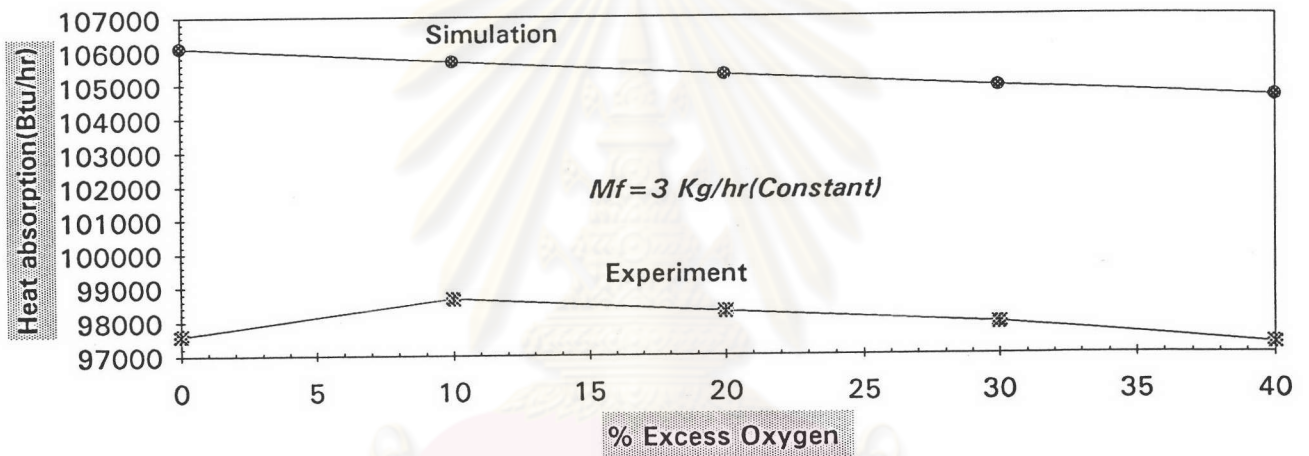
*Comparison of Heat absorption along Heat sink
[$T_c = 650R(\text{Constant})$]*

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.27 กราฟแสดงอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ

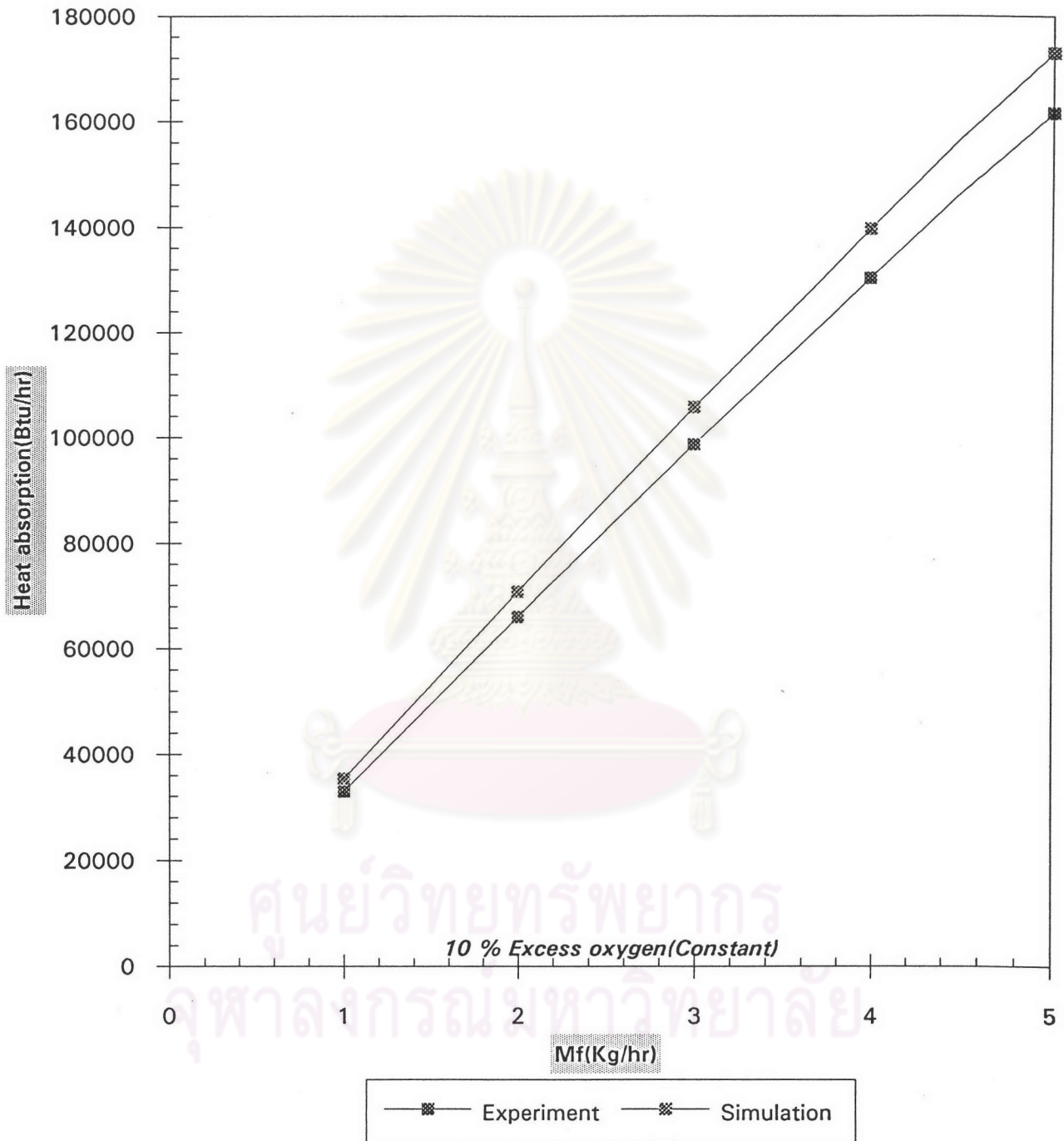
*Comparison of Heat absorption along Heat sink
[Tc = 650R(Constant)]*

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7.28 กราฟแสดงอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ

Comparison of Heat absorption along Heat sink
[$T_c = 650R(\text{Constant})$]

รูปที่ 7.29 กราฟแสดง อัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ

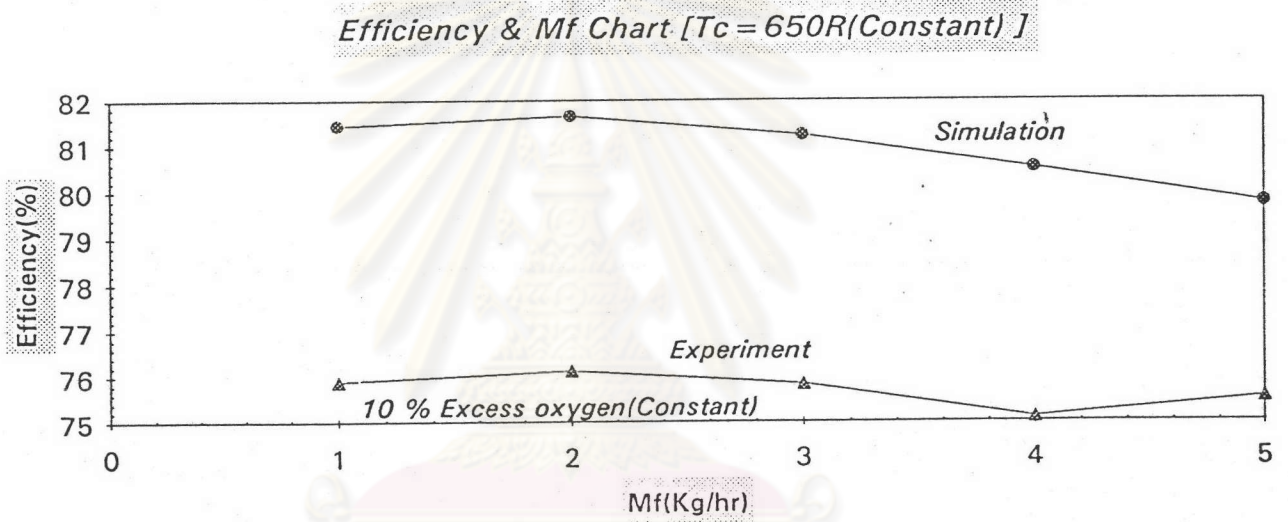
2 ค่าประสิทธิภาพของการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟ

เมื่อเปรียบเทียบผลของการทดลองกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่สภาวะต่าง ๆ ดังแสดงในรูปที่ (7.30) จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟจากการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพราะประสิทธิภาพของการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟเป็นอัตราส่วนของอัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ กับอัตราความร้อนที่ปลดปล่อยออกมาจากเชื้อเพลิงที่ป้อนเข้าห้องเผาไหม้ แต่เนื่องจากอัตราความร้อนจากที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟที่ได้จากการทดลองมีค่าต่ำกว่าอัตราความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟจากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ตามที่ได้เคยวิเคราะห์มาแล้ว ดังนั้นจึงเป็นผลทำให้ค่าประสิทธิภาพของการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟจากการทดลองจึงมีค่าต่ำกว่าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไประหว่างค่าที่ได้จากการทดลองกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่สภาวะต่างๆ

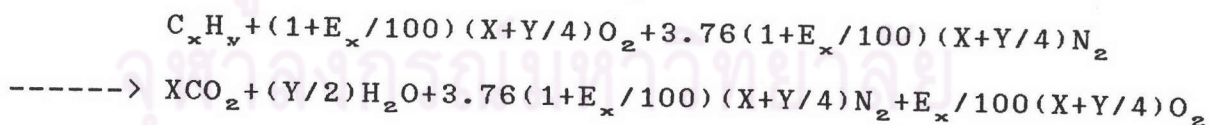
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการใช้ปริมาณอากาศส่วนเกินแทนปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน

ในความเป็นจริงแล้วเราทราบกันดีว่ากระบวนการเผาไหม้โดยทั่วไป จะใช้อากาศในบรรยากาศปกติป้อนเข้าสู่ห้องเผาไหม้ เพราะอากาศเป็นสิ่งที่ได้เปล่า โดยปกติอากาศจะมีองค์ประกอบของไนโตรเจน 79 % และออกซิเจน 21 % โดยปริมาตร

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ก็ออกแบบให้สามารถคำนวณผลของอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อนขณะเมื่อป้อนปริมาณอากาศส่วนเกินได้ด้วย ถึงแม้ว่าในการทดลองจริงจะกระทำเฉพาะใช้ออกซิเจนบริสุทธิ์ป้อนเข้าห้องเผาไหม้เพื่อสันดาปกับเชื้อเพลิงคือ LPG ทั้งนี้เพราะหากใช้ออกซิเจนบริสุทธิ์สามารถทำให้การเผาไหม้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก๊าซร้อนที่เกิดจากการเผาไหม้ก็จะสะอาดและเป็นลักษณะ nonluminous และองค์ประกอบของก๊าซร้อนส่วนใหญ่จะเป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และไอน้ำเป็นหลัก ซึ่งก๊าซทั้งสองถือว่ามีอิทธิพลต่อการแผ่รังสีมากที่สุดตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

การใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อศึกษาอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟ เมื่อป้อนปริมาณอากาศส่วนเกินทำได้โดยเปลี่ยนสมการการเผาไหม้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์คือสมการ ก.1 ในภาคผนวก ก มาเป็น

ผลของการคำนวณที่สภาวะต่างๆเมื่อนำมาแสดงเป็นรูปกราฟ รูปที่ (7.31) ถึง (7.33)

เมื่อพิจารณาจากกราฟรูปที่ (7.31) จะเห็นได้กราฟของว่าอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟเมื่อป้อนปริมาณอากาศส่วนเกิน จะคล้ายคลึงกับกราฟของอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนเมื่อป้อนปริมาณออกซิเจนส่วนเกินเมื่อพิจารณาที่สภาวะเดียวกัน

และจากกราฟรูปที่ (7.32) เมื่อทำการเปรียบเทียบผลของการป้อนปริมาณออกซิเจนส่วนเกินและปริมาณอากาศส่วนเกินที่สภาวะเดียวกัน พบว่าอัตราความร้อนที่ดูดกลืนโดยผนังท่อไฟ เมื่อป้อนปริมาณอากาศส่วนเกินจะมีค่าน้อยกว่าเมื่อป้อนปริมาณออกซิเจนส่วนเกินโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างประมาณ 5 % ที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงต่ำๆ และประมาณ 13 % ที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงสูงๆ

สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้อัตราการถ่ายเทความร้อนลดลงในขณะที่ทำการป้อนปริมาณอากาศส่วนเกิน เพราะในอากาศจะมีองค์ประกอบของไนโตรเจนอยู่ด้วย ดังนั้นมวลของก๊าซร้อนที่เกิดจากการเผาไหม้ย่อมสูงกว่าเมื่อเทียบกับการใช้ออกซิเจนบริสุทธิ์ ผลทำให้อุณหภูมิของก๊าซร้อนในระบบจะมีค่าลดลง และจากที่ได้ทราบมาว่าค่าการเปล่งรังสีของก๊าซร้อนขึ้นอยู่กับค่าความดันย่อยของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และไอน้ำเป็นสำคัญ ดังนั้นถ้าหากพิจารณาจากสมการหาค่าความดันย่อยของก๊าซทั้งสองชนิดเมื่อป้อนปริมาณอากาศส่วนเกิน และเมื่อนำมาแสดงเป็นสมการดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{ค่าความดันย่อยของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO}_2\text{)} \\ & = \frac{X}{X+(Y/2)+3.76(1+E_x/100)(X+Y/4)+(E_x/100)(X+Y/4)} * (1 \text{ atm}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & \text{ค่าความดันย่อยของไอน้ำ (H}_2\text{O)} \\ & = \frac{Y/2}{X+(Y/2)+3.76(1+E_x/100)(X+Y/4)+(E_x/100)(X+Y/4)} * (1 \text{ atm}) \end{aligned}$$

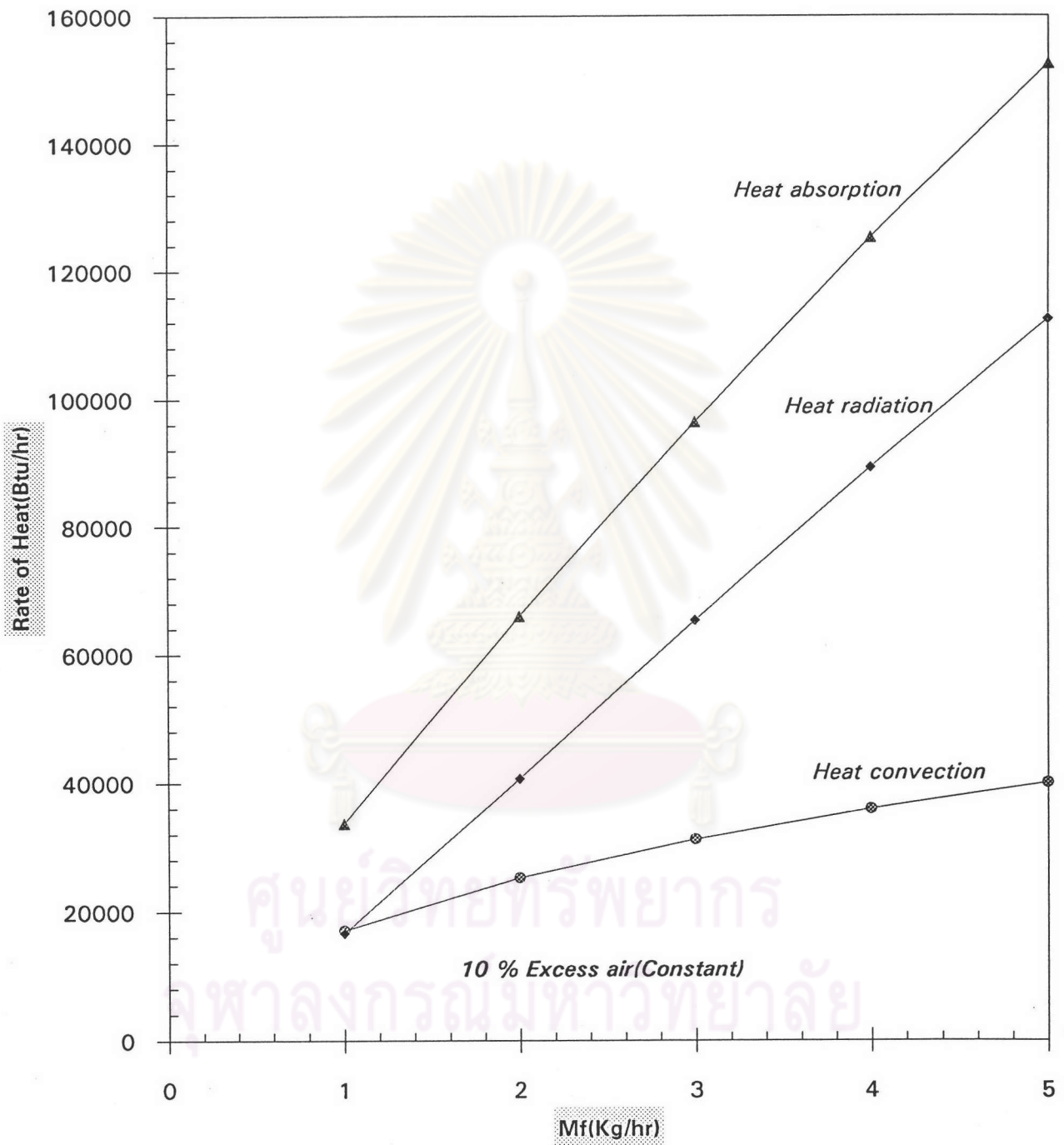
เมื่อความดันรวมของระบบมีค่าเท่ากับ 1 บรรยากาศ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับสมการ (ก. 1) และ (ก. 2) ในภาคผนวก (ก) จะเห็นได้ว่าเทอมที่เป็นส่วนของสมการข้างบนนี้จะมีจำนวนโมลของไนโตรเจนอยู่ด้วยจึงทำให้ตัวหามีค่าเพิ่มขึ้น ผลคือค่าความดันย่อยของก๊าซแต่ละชนิดมีค่าลดลงทำให้ค่าการเปล่งรังสีความร้อนของก๊าซร้อนลดลงดังนั้นเทอมอัตราการถ่ายเทความร้อนเนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนซึ่งเป็นอัตราการถ่ายเทความร้อนหลักจะมีค่าลดลง อัตราการถ่ายเทความร้อนที่ดูดกลืนไว้โดยผนังท่อไฟจึงมีค่าลดลงตาม

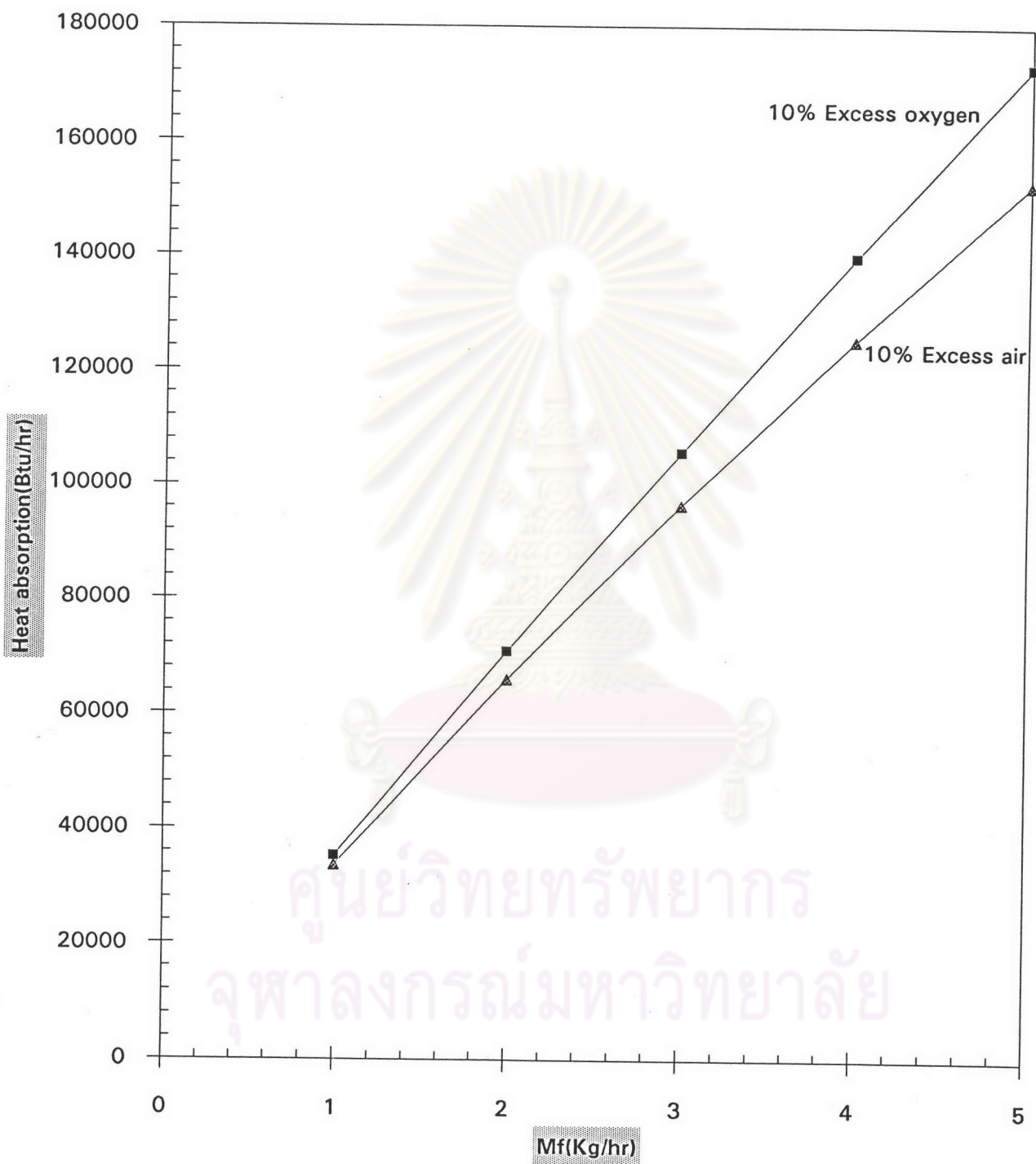
สำหรับค่าประสิทธิภาพการดูดกลืนความร้อนโดยผนังท่อไฟแสดงให้เห็นในรูปที่ (7.33) จะเห็นว่าค่าประสิทธิภาพจะมีค่าลดลงในทุกสภาวะเมื่อมีการป้อนปริมาณอากาศส่วนเกินแทนปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*Simulation of Rate of Heat along heat sink Chart
[$T_c = 650R(\text{Constant})$]*

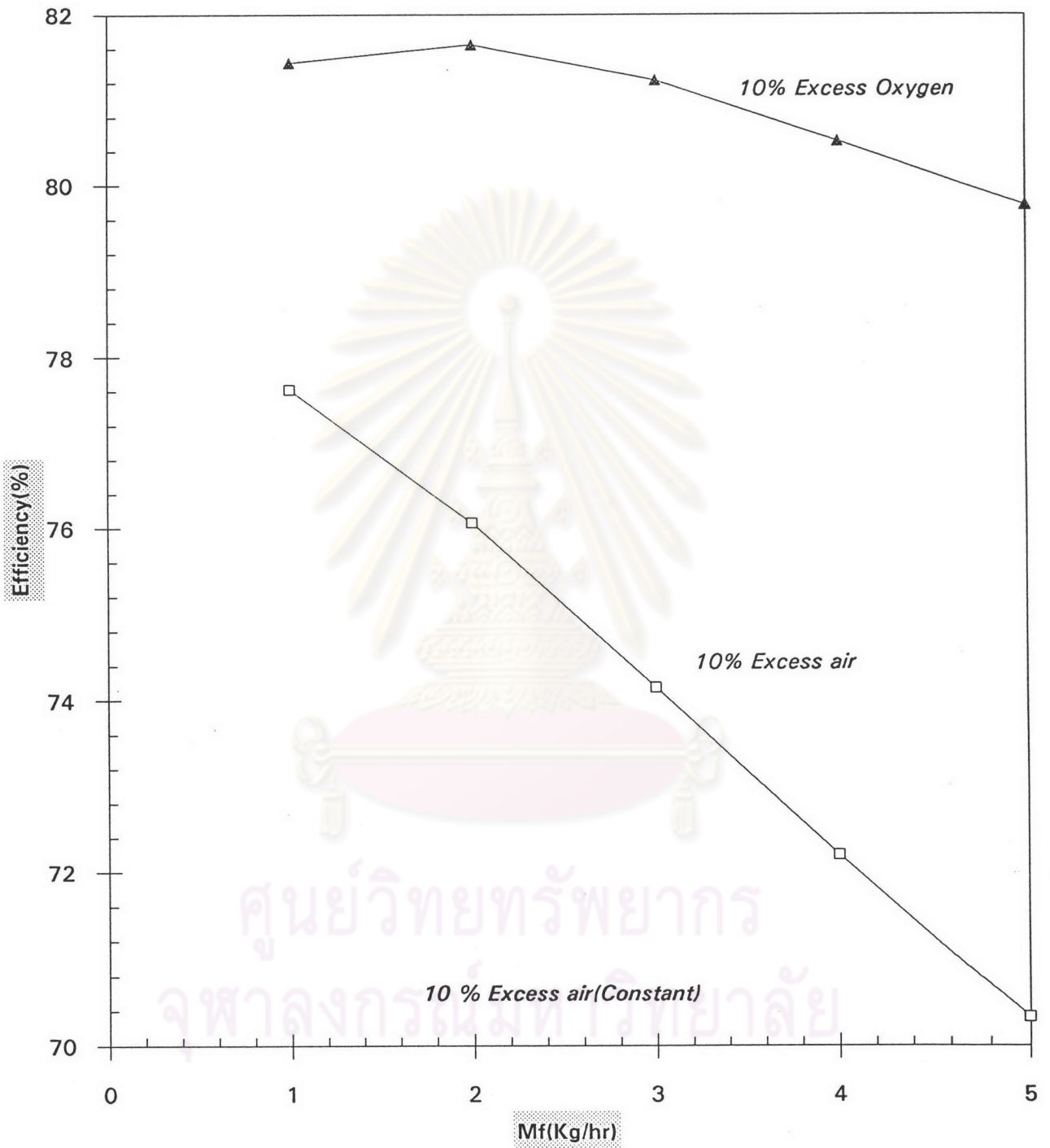

Comparison of Heat absorption Chart [Tc = 650(Constant)]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Comparison of Efficiency Chart [$T_c = 650R(\text{Constant})$]

7.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย